ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (neljas koda)

9. september 2009 *

Kohtuasjas T-369/06,

Holland Malt BV, asukoht Lieshout (Madalmaad), esindajad: advokaadid O. Brouwer ja D. Mes, hiljem advokaadid O. Brouwer, A. Stoffer ja P. Schepens,

hageja,

keda toetab

Madalmaade Kuningriik, esindajad: C. Wissels, M. de Grave, C. ten Dam ja Y de Vries,

menetlusse astuja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: T. Scharf ja A. Stobiecka-Kuik,

kostja,

mille ese on nõue tühistada komisjoni 26. septembri 2006. aasta otsus 2007/59/EÜ, milles käsitletakse Madalmaade poolt Holland Malt BV–le antud riigiabi (ELT L 32, lk 76),

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees O. Czúcz (ettekandja), kohtunikud I. Labucka ja S. Soldevila Fragoso,

kohtusekretär: ametnik C. Kantza,

arvestades kirjalikus menetluses ja 12. novembri 2008. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja, Holland Malt BV, on õlletootja Bavaria NV, kes toodab õlut ja alkoholivabu jooke, ja Agrifirm'i, st Saksamaa ja Madalmaade põhjaosa teraviljatootjaid ühendava kooperatiivi, ajutine ühendus. Hagejale kuulub patent, mille alusel on tal lubatud toota ja müüa HTST (lüh. ingl. k *High Temperature, Short Time*) linnaseid, st niisuguse kategooria linnaseid, mis tugevdavad õlle maitset ja lõhna, muudavad selle vahu püsivamaks ning pikendavad selle kõlblikkusaega.

2 Madalmaade valitsus otsustas anda hagejale investeerimisabi summas 7 425 000 eurot, tuginedes piirkondlikule investeerimiskavale „Regionale investeringsprojecten 2000", mida laiendati hiljem EÜ asutamislepingu I lisas nimetatud põllumajandustoodete töötlemis- ja turustussektoritele.

3 Hagejale antud toetus oli mõeldud linnasetootmistehase ehitamiseks Eemshavenisse (Madalmaad) ning selle eesmärk on koondada ühte rajatisse erinevad tootmisoperatsioonid, st õlleodra ladustamine ja töötlemine ning linnase tootmine ja turustamine. Toetuse tegelik väljamaksmine peatati komisjonilt heakskiidu saamiseni. Et kõnesoleva projekti raames toetust saada, tuli investeeringud teha enne 1. juulit 2005.

4 Eemshaveni linnasetootmistehase kavandatav tootmisvõimsus on 120 000 tonni aastas. Hageja aastane tootmisvõimsus pidi viimati nimetatud tehase ehitamise ning Lieshouti (Madalmaad) ja Wageningeni (Madalmaad) tootmisüksuste sulgemise järel olema 205 000 tonni linnaseid aastal 2005, samas kui aastal 2001 oli tema tootmismaht 150 000 tonni (Lieshoutis ja Wageningenis). Ehitustöödega alustati 2004. aasta veebruaris ning komisjoni poolt vaidlustatud otsuses märgitu kohaselt alustas linnasetootmistehas tööd aastal 2005.

5 Madalmaad teatasid 31. märtsi 2004. aasta kirjaga komisjonile toetusest vastavalt EÜ artikli 88 lõikele 3 ja põllumajandussektorile antavat riigiabi käsitlevate ühenduse suuniste punktile 4.2.6 (EÜT 2000, C 28, lk 2; edaspidi „suunised"). 5. mail 2005 algatas komisjon EÜ artikli 88 lõikes 2 ette nähtud menetluse. Kuna nimetatud menetluse algatamine lükkas toetuse maksmise hilisemaks kui Madalmaade valitsuse poolt algselt kindlaksmääratud tähtaeg, taotles hageja nimetatud tähtaja pikendamist seniks, kuni komisjon on toetuse kohta otsuse vastu võtnud.

6 Komisjon võttis 26. septembril 2006 vastu otsuse 2007/59/EÜ, milles käsitletakse Madalmaade poolt Holland Maltile antud riigiabi (ELT L 32, lk 76; edaspidi „vaidlustatud otsus").

7 Komisjon on vaidlustatud otsuses järeldanud, et vaidlusalune meede, mis puudutab investeeringuid, mille eesmärk on parandada hageja toodete kvaliteeti ja suurendada tema tootmisvõimsust, kujutab endast riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 mõttes. Edasi on komisjon uurinud, kas nimetatud meedet saaks tunnistada ühisturuga kokkusobivaks EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c alusel.

8 Sellega seoses on komisjon tuvastanud, et HTST linnase või preemium-klassi linnaste eraldi turgu ei eksisteeri. Edasi on ta viidanud suuniste punktile 4.2.5, mille kohaselt „on keelatud anda toetust [põllumajandustoodete töötlemisega seotud investeerimisprojektidele] juhul, kui ei ole piisavalt tõendeid kõnealuste toodete tavapäraste turuväljundite olemasolu kohta". Komisjon nentis selles osas, et ülemaailmsel ja

ühenduse linnaseturul valitseb liigne tootmisvõimsus ning ei ole tõendatud, et nimetatud turul on võimalik leida tavapäraseid väljundeid.

9 Komisjon on peaasjalikult nendest põhjustest lähtuvalt vaidlustatud otsuse artiklis 1 nentinud, et vaidlusalune abi ei ole ühisturuga kokkusobiv. Vaidlustaud otsuse artikkel 2 näeb ette, et Madalmaade Kuningriik on kohustatud selle riigiabi tühistama. Vaidlustatud otsuse artikkel 3 paneb Madalmaade Kuningriigile kohustuse nõuda ebaseaduslikult antud abi abisaajalt tagasi. Madalmaade Kuningriik peab vaidlustatud otsuse artikli 4 kohaselt teatama komisjonile meetmetest, mida ta on võtnud otsuse täitmiseks.

Menetlus ja poolte nõuded

10 Hageja esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 7. detsembril 2006.

11 Madalmaade Kuningriik esitas Esimese Astme Kohtu kantseleisse 6. aprillil 2007 avalduse menetlusse astumiseks hageja nõuete toetuseks. Esimese Astme Kohtu kolmanda koja esimees andis 12. juuni 2007. aasta määrusega menetlusse astumise loa.

12 Madalmaade Kuningriik esitas menetlusse astuja seisukohad ning muud pooled omapoolsed märkused nende seisukohtade kohta ettenähtud tähtaja jooksul.

13 Ettekandja-kohtuniku aruande alusel otsustas Esimese Astme Kohus avada suulise menetluse. Poolte kohtukõned ja vastused Esimese Astme Kohtu esitatud küsimustele kuulati ära 12. novembri 2008. aasta kohtuistungil.

14 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

– tühistada vaidlustatud otsuse artiklid 1, 2, 3 ja 4 täielikult või osaliselt;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

15 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

– jätta hagi rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

16 Madalmaade Kuningriik palub Esimese Astme Kohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Õiguslik käsitlus

17 Hageja esitab hagi põhjenduseks neli väidet. Esimene väide tugineb EÜ artikli 87 lõike 1 rikkumisele. Teise väite kohaselt on rikutud EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c. Kolmas ja neljas väide tuginevad vastavalt hea halduse tava põhimõtte ja EÜ artiklis 253 ette nähtud põhjendamiskohustuse rikkumisele.

18 Esimese Astme Kohus on seisukohal, et esimest väidet, mis käsitleb EÜ artikli 87 lõike 1 rikkumist, ja neljanda väite esimest osa, mille kohaselt vaidlusaluse meetme riigiabina kvalifitseerimise osas ei ole otsus piisavalt põhjendatud, tuleb uurida koos.

Esimene väide, mis tugineb EÜ artikli 87 lõike 1 rikkumisele, ja neljanda väite esimene osa, mille kohaselt on kõnealuse meetme riigiabina kvalifitseerimise osas rikutud põhjendamiskohustust

Poolte argumendid

19 Hageja leiab esiteks, et kuna komisjon ei ole ära näidanud, et vaidlusalune meede on riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 mõttes, on ta rikkunud nimetatud sätet ning põhjendamiskohustust.

20 Hageja väidab, et komisjon on kohustatud selleks, et ära näidata, et riiklik meede kujutab endast abi, mis võib mõjutada konkurentsi ja liikmesriikidevahelist kaubandust, läbi viima nõuetekohase analüüsi, mis puudutab kõnesoleval turul valitsevat olukorda, abisaaja ja tema konkurentide seisundit sellel turul ning liikmesriikidevahelisi kaubandustingimusi ning näitama ära eelise, mille meede on andnud ühendusesiseses kaubanduses. Selles osas viitab ta Euroopa Kohtu 13. märtsi 1985. aasta otsusele liidetud kohtuasjades 296/82 ja 318/82: Madalmaad ja Leeuwarder Papierwarenfabriek *vs.* komisjon (EKL 1985, lk 809), 24. oktoobri 1996. aasta otsusele liidetud kohtuasjades C-329/93, C-62/95 ja C-63/95: Saksamaa jt *vs*. komisjon (EKL 1996, lk I-5151) ja 19. oktoobri 2000. aasta otsusele liidetud kohtuasjades C-15/98 ja C-105/99: Itaalia ja Sardegna Lines *vs.* komisjon (EKL 2000, lk I-8855).

21 Komisjon peaks tõendama, et meede avaldab liikmesriikidevahelistele kaubandustingimustele tegelikku, mitte üksnes puhtteoreetilist mõju. Lisaks peab komisjon vastavalt Euroopa Kohtu 14. oktoobri 1987. aasta otsusele kohtuasjas 248/84: Saksamaa *vs.* komisjon, (EKL 1987, lk 4013, punkt 18) kontrollima, kas kõnesoleva meetmega anti „abisaajatele märkimisväärne eelis võrreldes nende konkurentidega ja kas meede on laadilt selline, et sellest saavad kasu eelkõige ettevõtjad, kelle tegevusalaks on liikmesriikidevaheline kaubandus".

22 Hageja väidab eespool punktis 20 viidatud kohtuotsusele Saksamaa jt *vs*. komisjon osutades, et kuna ei ole esitatud andmeid, mis puudutaks tema toodete eksporti väljapoole ühendust ning ühendusesiseseid sihtkohti puudutavat käivet, siis võib vaidlustatud otsuse põhjendusi pidada veelgi üldsõnalisemaks kui need, mis olid ära toodud otsuses, mis mainitud kohtuotsusega ebapiisavate põhjenduste tõttu tühistati.

23 Teiseks heidab hageja komisjonile ette hindamisvea tegemist, kuna komisjon ei ole arvesse võtnud preemium-klassi linnaste eraldiseisva turu olemasolu. Linnasetootmist iseloomustavatest uuenduslikest asjaoludest tulenevalt tegutses hageja ühes konkreetses linnaseturu segmendis, st preemium-klassi linnaste turul, kus ta ühenduse traditsiooniliste linnasetootjatega ei konkureeri. Järelikult ei saa vaidlusalune meede kahjustada konkurentsi nende tavalise linnase tootjate vahel, kes osalevad liikmesriikidevahelises linnasekaubanduses.

24 Kolmandaks on hageja seisukohal, et komisjon on teinud vea asjassepuutuva ajavahemiku kindlaksmääramisel ja järeldanud, et olukord linnaseturul halveneb. Nimetatud eksimused viisid ta väärale järeldusele, et esineb oht, et vaidlusalune meede soodustab mõnd konkurentsile avatud turul tegutsevat ettevõtjat ning kahjustab seega konkurentsi.

25 Samuti väidab hageja seda, et komisjon on toiminud vääralt, kui viitas linnaseturu olukorrale aastal 2004, tõendamaks, et olukord nimetatud turul halveneb. Hageja leiab, et aastaid 2003/2004 ja 2004/2005 iseloomustavad kaubandustingimused ei ole asjakohased, kuna Madalmaade Kuningriigi plaan anda tootmisüksust puudutavat toetust oli sel perioodil alles kavatsuse staadiumis ning pealegi ei olnud see tootmisüksus veel tööd alustanud. Kõikvõimalikud konkurentsieelised ja mõju ühendusesisesele konkurentsile ja kaubandustingimustele avaldusid tegelikkuses alles siis, kui Madalmaade Kuningriik oli hagejale toetust maksnud.

26 Hageja leiab, et komisjon oleks pidanud selleks, et hinnata toetuse mõju konkurentsile ja kaubandustingimustele, võtma aluseks kas need aastad, mil toetust maksti, või selle aasta, mil Eemshaveni tehas täies ulatuses kasutusele võeti ja seal toodetu turule viidi, st aasta 2006 ning sellele järgneva perioodi.

27 Neljandaks väidab hageja, et kuna Eemshaveni uue tehase toodang oli peaaegu täielikult mõeldud kolmandatesse riikidesse eksportimiseks, siis abi märkimisväärselt ühendusesisest kaubandust ei mõjutanud. Hageja väitel oli ühendusesiseste sihtkohtade 2005. aasta müügimaht, mis oli ette nähtud 2003. aasta tegevuskavas, 71 540 tonni, samas kui aastal 2003 oli ühendusesiseste sihtkohtade müügimaht ligikaudu 50 000 tonni. See tähendab üksnes seda, et nimetatud perioodil – pärast seda, kui Eemshaveni tehas täies ulatuses kasutusse võeti – plaanis hageja suurendada ühendusesiseste sihtkohtade müügimahtu ligikaudu 20 000 tonni võrra.

28 Lisaks hõlmas ühendusesiseste sihtkohtade kavandatav müügimaht Lieshouti tootmisüksuse toodangu müüki, mis komisjoni hinnangu seisukohast tähtsust ei oma. Eemshaveni tehase toodangu müügi puhul tuleb arvestada ka asjaolu, et seejuures kasutati nimetatud tehase tootmisvõimsusest seda osa, mis oli mõeldud asendama suletud Lieshouti tehast.

29 Madalmaade Kuningriik toetab hageja argumente, mis puudutavad asjaolu, et linnaseturul eksisteerib eraldi turusegment, kus hageja ühenduse traditsiooniliste linnasetootjatega ei konkureeri.

30 Komisjon väidab, et esimene väide on vastuvõetamatu, kuna – kui välja arvata ebamäärane viide sellele, et toetus ei avaldanud märgatavat mõju ei kaubandusele ega märkimisväärset mõju konkurentsile – esitatud argumentidest ei nähtu selgelt need õiguslikud ja faktilised asjaolud, millel see põhineb. Lisaks vaidlustab komisjon ka hageja argumentide sisulise õigsuse.

Esimese Astme Kohtu hinnang

Esimese väite vastuvõetavus

31 Kõigepealt, mis puudutab komisjoni poolt osutatud kahtlusi esimese väite vastuvõetamatuse küsimuses, siis tuleb märkida, et vastavalt Euroopa Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule, mis vastavalt sama põhikirja artikli 53 esimesele lõigule kuulub kohaldamisele Esimese Astme Kohtu menetlusele, ja Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 44 lõike 1 punktile c peab hagiavalduses olema märgitud hagi ese ja ülevaade fakti- ja õigusväidetest. Eelnimetatu peab olema esitatud piisavalt selgelt ja täpselt, et kostja saaks kaitset ette valmistada ja et Esimese Astme Kohtul oleks võimalik

hagi lahendada vajaduse korral ilma täiendavate materjalideta. Õiguskindluse ja hea õigusemõistmise tagamiseks ning et hagi oleks vastuvõetav, peavad selle aluseks olevad õiguslikud ja faktilised asjaolud kasvõi kokkuvõtlikult, ent seostatult ja arusaadavalt, tulenema hagiavalduse tekstist (Esimese Astme Kohtu 28. aprilli 1993. aasta määrus kohtuasjas T-85/92: De Hoe *vs.* komisjon, EKL 1993, lk II-523, punkt 20).

32 Käesoleval juhul tuleb märkida, et ühelt poolt on komisjon kostja vastuses hageja esimesele väitele üksikasjalikult vastanud ning teiselt poolt oli hagejal õigus repliigi raames seda väidet täiendada ja vajaduse korral täpsustada (vt selle kohta Euroopa Kohtu 14. mai 1975. aasta otsus kohtuasjas 74/74: CNTA *vs.* komisjon, EKL 1975, lk 533, punkt 4), mida ta ka tegi, tuues selle toetuseks faktiväiteid ja etteheiteid, mis puudutavad komisjoni antud hinnangut, ja mis olid hagiavalduses ära toodud teise väite raames.

33 Seega tuleb järeldada, et etteheited, mida komisjon on esitanud esimese väite kohta, ei takista komisjonil tõhusalt oma huve kaitsta ega Esimese Astme Kohtul täita kohtuliku kontrolli funktsiooni. Kuna esimene väide on – seega – vastuvõetav, tuleb uurida selle põhjendatust.

EÜ artikli 87 lõike 1 rikkumine

34 Hageja esitab selle väite raames argumendid, mis kattuvad neljanda väite esimese osa raames esitatutega ning mille kohaselt ei ole komisjon vaidlustatud otsuses tõendanud, et vaidlusalune meede on riigiabi, ning on seejuures teinud hindamisvea.

35 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peavad meetme EÜ artikli 87 lõike 1 mõttes riigiabina kvalifitseerimiseks olema täidetud neli tingimust. Esiteks peab tegemist

olema sekkumisega riigi poolt või riigi ressurssidest, teiseks peab sekkumine abisaajat soodustama, kolmandaks peab see mõjutama liikmesriikidevahelist kaubandust ning neljandaks peab sekkumine kahjustama või ähvardama kahjustada konkurentsi (Euroopa Kohtu 24. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-280/00: Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg, EKL 2003, lk I-7747, punkt 75, ja Esimese Astme Kohtu 26. juuni 2008. aasta otsus kohtuasjas T-442/03: SIC *vs*. komisjon, EKL 2008, lk II-1161, punkt 44).

36 Antud juhul ei ole hageja vaidlustanud, et kaks esimest tingimust on täidetud. Hageja väidab seevastu, et komisjon ei ole tõendanud, et vaidlusalune meede mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust ja kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi.

37 Nimetatud kahe tingimuse hindamisel ei ole komisjon kohustatud mitte tõendama abi tegelikku mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele ja konkurentsi tegelikku moonutamist, vaid uurima üksnes seda, kas abi võib niisugust kaubavahetust mõjutada ja konkurentsi kahjustada (Euroopa Kohtu 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-372/97: Itaalia *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-3679, punkt 44, ja 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-66/02: Itaalia *vs.* komisjon, EKL 2005, lk I-10901, punkt 111).

38 Käesoleval juhul on komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 35–38 ühendusesisese kaubanduse mõjutamise ja võimaliku konkurentsimoonutuse kohta ära nimetanud järgmised põhjused:

„(35) Meede kujutab endast investeeringu otsetoetust. […]

(36) […] ühe ettevõtja positsiooni tugevdamine riigiabi kaudu [viitab] üldjuhul konkurentsimoonutusele teiste konkureerivate ettevõtjate suhtes, kes sedalaadi toetust ei saa.

(37) Meede kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust juhul, kui see raskendab sissevedu teistest liikmesriikidest või hõlbustab väljavedu teistesse liikmesriikidesse. Otsustava tähtsusega on seejuures, kas ühendusesisene kaubavahetus areneb [vaidlusaluse] meetme tõttu erinevalt või ähvardab erinevalt areneda.

(38) Toode, mille eest antakse riigiabi (linnased), on ühendusesisese kaubanduse oluline objekt. 2004. aastal kaubeldi [25 liikmesriigiga] ühenduses ligikaudu 1,3 miljoni tonni linnastega. See moodustas umbes 15% ühenduse 2004. aasta linnaste kogutoodangust. Seega on kõnealune sektor konkurentsile avatud. […]"

39 Kõigepealt tuleb uurida hageja seda argumenti, mille kohaselt Eemshaveni linnasetehases toodetud HTST linnaseid iseloomustavatest uuenduslikest asjaoludest tulenevalt müüb ta oma toodangut eraldi turul, st preemium-klassi linnaste turul, kus ta ühenduse teiste tootjatega ei konkureeri.

40 Vastuseks hageja ja Madalmaade Kuningriigi poolt haldusmenetluses selles osas esitatud argumentidele on komisjon vaidlustatud otsuse põhjendustes 78-89 uurinud küsimust, kas preemium-klassi linnaste eraldi turg eksisteerib. Tuginedes märkustele, mida on esitanud paljude riikide linnasetootjate ühendused (Soome, Ühendkuningriigi, Prantsusmaa ja Taani linnasetootjate ühendused), kes on väljendanud seisukohta, et preemium-klassi linnaste eraldi turgu ei eksisteeri (vaidlustatud otsuse põhjendused 18, 19, 21 ja 22), on komisjon nentinud, et linnased on pigem tooteliik, mille omadused varieeruvad, kuid mis peab vastama õlletööstuse kehtestatud kvaliteedinõuetele (vaidlustatud otsuse põhjendus 81). Ta kinnitab, et kõik haldusmenetluses kasutatud statistiliste andmete allikad (Eurostat [Euroopa Ühenduste statistikaamet], Euromalt, rahvusvaheline teraviljanõukogu) lähtuvad üksnes üldisest linnaseturust. Komisjon

täpsustab, et ei Madalmaade Kuningriik ega hageja ise ei ole esitanud andmeid, mis puudutaksid üldiselt preemium-klassi linnaseid tootvaid tootmisüksusi ja nende linnaste konkreetset toodangut (vaidlustatud otsuse põhjendus 87).

41 On selge, et ei hageja ega Madalmaade Kuningriik ei esitanud Esimese Astme Kohtus toimunud menetluses eraldi statistilisi andmeid, mis oleks puudutanud konkreetselt preemium-klassi linnaste tootmist või turustamist. Nad esitasid arvandmed, mis puudutasid linnaseid üldiselt, eristamata „tavalisi linnaseid" ja „preemium-klassi linnaseid" ehk hageja toodetavaid HTST linnaseid.

42 Hageja on viidanud üksnes Frontier Economicsi 2005. aasta oktoobrikuu aruandele „Holland Malt" (edaspidi „Frontier Economicsi aruanne"), mis tema sõnade kohaselt „kinnitab, et – arvestades, et tavaliste linnaste müük on asendunud HTST müügiga – tegemist on turu loomuliku uuendusprotsessiga, mille raames on käesolev nähtus igal juhul ette nähtav". Lisaks tuleb märkida, et Frontier Economicsi aruanne, mis kohtuistungil poolte esitatud teabe kohaselt oli pealegi hageja tellitud, sisaldab järgmist märkust: „eeldatavasti kujuneb turg selliseks, et Eemshavenis toodetud HTST linnaste müük vahetab vähemalt osaliselt välja teiste tavaliste linnaste tootjate toodangu müügi, sh üleliigset varu omavate tarnijate poolt pakutava toodangu müügi".

43 Tuleb nentida, et hageja esitatud ja Frontier Economicsi aruandes sisalduvatest näidetest nähtub selgelt, et HTST linnaseid, mis kuuluvad preemium-klassi linnaste kategooriasse, saab asendada „tavaliste" linnastega, mis kinnitab komisjoni järeldust, et hageja HTST linnaste müük toimub konkurentsis muude linnasetootjate toodangu müügiga.

44 Seega tuleb märkida, et hageja väited, mis puudutavad preemium-klassi või HTST linnaste eraldi turu olemasolu, ei ole põhjendatud, ning et komisjon ei ole sellega seoses hindamisviga teinud.

45 Hageja väidab teiseks, et komisjon ei ole tõendanud, et vaidlusalune meede avaldas tegelikku mõju liikmesriikidevahelistele kaubandustingimustele, ning on eelkõige teinud hindamisvea seeläbi, et ei ole võtnud arvesse asjaolu, et Eemshaveni uue tehase toodang eksporditakse peaaegu täielikult kolmandatesse riikidesse.

46 Esmalt tuleb selles osas meenutada, et eespool punktis 37 viidatud kohtupraktika kohaselt ei pea komisjon tõendama abi tegelikku mõju ühendusesisesele kaubandusele, vaid üksnes uurima, kas abimeetmed võivad kaubavahetust mõjutada.

47 Teisena tuleb meelde tuletada, et kui liikmesriigi antud abi tugevdab mõne ettevõtja seisundit võrreldes teiste ühendusesiseses kaubanduses konkureerivate ettevõtjatega, siis tuleb asuda seisukohale, et abi viimati nimetatuid mõjutab (Euroopa Kohtu 17. septembri 1980. aasta otsus kohtuasjas 730/79: Philip Morris Holland *vs*. komisjon, EKL 1980, lk 2671, punkt 11; 22. novembri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-53/00: Ferring, EKL 2001, lk I-9067, punkt 21, ja eespool punktis 37 viidatud 29. aprilli 2004. aasta otsus kohtuasjas Itaalia *vs.* komisjon, punkt 52).

48 Seega, kuna vaidlusalune meede kujutab endast toetust investeeringutele, mille eesmärk on hageja moderniseerimine ja tema tootmisvõimsuse suurendamine, siis tugevdab see vältimatult hageja konkurentsiseisundit võrreldes tema konkurentidega, kes peavad niisuguseid investeeringuid kas omaenda vahenditest rahastama või nendest loobuma. Frontier Economicsi aruandes sisalduv väide (vt eespool punkt 42), mille kohaselt Eemshaveni tehases toodetud linnased on mõeldud asendama teiste Euroopa linnasetootjate toodangut, näitab pealegi selgelt, et hageja konkurentide hulgas on ühenduse ettevõtjaid.

49 Lisaks tuleb märkida, et hageja on ise möönnud, et ta osaleb ühendusesiseses kaubavahetuses. Ta on haldusmenetluse käigus märkinud, et aastal 2005 kavandas ta müüa Euroopas 71 540 tonni linnaseid ja et 42% tema müügitehingutest toimus ühendusesiseses kaubanduses. Pealegi ei saa pidada vastuvõetavaks argumenti, et selles

osas tuleb arvestada üksnes Eemshaveni tootmistehast, kuna vastavalt eespool punktis 47 viidatud kohtupraktikale tuleb uurida abisaaja ettevõtja seisundi tugevnemist, mitte tema konkreetsete tootmisüksuste olukorda.

50 Igal juhul on hageja seeläbi, et ta on Esimese Astme Kohtule esitatud dokumentides palju kordi kinnitanud, et uue Eemshaveni tehase toodang on „peaaegu täielikult" suunatud kolmandatele riikidele, kaudselt tunnistanud, et osa nimetatud toodangust müüakse ühenduses. Asjaolu, et ühendusesiseses kaubanduses müüdavate koguste maht on absoluutväärtusena väike või et see moodustab ettevõtja toodangu kogumahust väikese osa, ei oma nimetatud kaubanduse mõjutamisele hinnangu andmise seisukohast tähtsust, kuna kohtupraktika kohaselt puudub selline künnis või protsendimäär, millest allpool võib leida, et liikmesriikidevahelise kaubanduse mõjutamist ei ole toimunud (Euroopa Kohtu 3. märtsi 2005. aasta otsus kohtuasjas C-172/03: Heiser, EKL 2005, lk I-1627, punkt 32).

51 Teise võimalusena tuleb meenutada, et komisjonil ei ole kohustust tõendada, et hageja eksportis linnaseid tegelikult teistesse liikmesriikidesse, kuna kohtupraktika kohaselt võib niisuguse ettevõtja tugevdamine, kes senini ei ole ühendusesiseses kaubanduses tegutsenud, asetada ta olukorda, mis võimaldab tal siseneda mõne teise liikmeriigi turule, ja seega võib niisugune meede, millega selline tugevnemine kaasnes, mõjutada kõnesolevat kaubavahetust (vt selle kohta eespool punktis 37 viidatud 15. detsembri 2005. aasta kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, punkt 117).

52 Seega tuleb nentida, et komisjoni poolt osutatud asjaolud (vt eespool punkt 38), st hageja seisundi tugevnemine võrreldes tema konkurentidega ja see, et ühendusesiseses kaubanduses müüakse olulises koguses linnaseid, on piisavad selleks, et tõendada, et vaidlusalune meede võib mõjutada ühendusesisest kaubandust, nii et hageja poolt selles osas esitatud argumendid ei ole põhjendatud.

53 Hageja väidab kolmandaks, et komisjon ei ole tõendanud, et vaidlusalune meede kahjustab konkurentsi. Konkreetsemalt on komisjon eksinud uurimise seisukohast asjakohase ajavahemiku kindlaksmääramisel ning jõudnud ebaõigele järeldusele, et olukord kõnesoleval turul halveneb. Nimetatud eksimused viisid ta väärale järeldusele, et vaidlusalune meede kahjustab konkurentsi.

54 Selles osas tuleb meenutada, et abi, mille eesmärk on vabastada ettevõtja niisuguste kulude kandmisest, mida ta oleks normaaltingimustes pidanud seoses igapäevase juhtimise või tavapärase tegevusega ise kandma, rikub põhimõtteliselt konkurentsitingimusi (Esimese Astme Kohtu 8. juuni 1995. aasta otsus kohtuasjas T-459/93: Siemens *vs.* komisjon, EKL 1995, lk II-1675, punktid 48 ja 77; 30. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas T-214/95: Vlaams Gewest *vs.* komisjon, EKL 1998, lk II-717, punkt 43, ja 23. novembri 2006. aasta otsus kohtuasjas T-217/02: Ter Lembeek *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-4483, punkt 177).

55 Samuti on Euroopa Kohus väljendanud seisukohta, et abi, millega kaetakse osa abisaaja ettevõtja tootmisrajatiste ümberkorraldamise kulusid, annab niisugusele ettevõtjale konkurentsieelise võrreldes nende tootjatega, kes on omaenda vahenditest viinud rajatiste tootmisvõimsuse osas läbi analoogsed ümberkorraldused või kavandavad seda teha (vt selle kohta eespool punktis 47 viidatud kohtuotsus Philip Morris Holland *vs.* komisjon, punkt 11). Seega nähtub kohtupraktikast selgelt, et mitte üksnes ettevõtja igapäevase juhtimise või tavapärase tegevusega seotud kulude vähendamine riigi ressurssidest ei ole *ipso facto* niisugune tegevus, mis võib konkurentsi kahjustada, vaid seda on ka toetus, mis vabastab asisaaja osaliselt või täielikult investeerimiskuludest.

56 Seega tuleb nentida, et teave, mille komisjon on esitanud vaidlustatud otsuse põhjendustes 35 ja 36 (ära toodud eespool punktis 38), st et vaidlusaluse meetme eesmärk on investeeringute toetamine ning et see tugevdab abisaaja seisundit võrreldes konkureerivate ettevõtjatega, näitab vältimatult seda, et vaidlusalune meede võib kahjustada konkurentsi. Siit järeldub, et hageja argumendid, mis puudutavad uurimisel arvesse võetavat asjakohast ajavahemikku ja seda, kas kõnesoleva turu olukord halveneb, ei oma käesolevas asjas konkurentsi mõjutamisele hinnangu andmisel mingit tähtsust, kuna need ei sea kahtluse alla fakti, et kõnesolev toetus tugevdab hageja seisundit võrreldes konkurentide omaga, nii et need tuleb ainetute argumentidena tagasi lükata.

57 Eeltoodut arvestades tuleb asuda seisukohale, et komisjon on nõuetekohaselt tõendanud, et vaidlusalune meede võis mõjutada ühendusesisest kaubandust ja kahjustada konkurentsi ning et seega kujutab vaidlusalune meede endast riigiabi EÜ artikli 87 lõike 1 mõttes ja seetõttu tuleb kõik hageja poolt seonduvalt mainitud sätte rikkumisega esitatud argumendid tagasi lükata.

Vaidlustatud otsuse põhjendused, mis puudutavad ühendusesisese kaubanduse ja konkurentsi mõjutamist

58 Mis puudutab põhjendamiskohustust EÜ artikli 253 mõttes, siis tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt sõltub põhjendamiskohustuse ulatus asjassepuutuva akti laadist ning selle vastuvõtmise kontekstist (Esimese Astme Kohtu 22. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas T-266/94: Skibsværftsforeningen jt *vs.* komisjon, EKL 1996, lk II-1399, punkt 230, ja 6. märtsi 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-228/99 ja T-233/99: Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land Nordrhein-Westfalen *vs.* komisjon, EKL 2003, lk II-435, punkt 278). Akti põhjendustest peab selgelt nähtuma akti vastu võtnud institutsiooni kaalutlused, et võimaldada huvitatud isikutel mõista akti vastuvõtmise põhjusi ja kohtul kontrollida selle põhjendatust, ilma et põhjendustes oleks vaja täpsustada kõiki asjassepuutuvaid õiguslikke ja faktilisi asjaolusid, kuna põhjenduste vastavust EÜ artikli 253 nõuetele tuleb hinnata mitte ainult akti sõnastust, vaid ka selle õiguslikku ja faktilist raamistikku silmas pidades (Euroopa Kohtu 20. märtsi 1995. aasta otsus kohtuasjas 2/56: Geitling *vs*. ülemamet, EKL 1957, lk 9, punkt 37, ja 22. juuni 2004. aasta otsus kohtuasjas C-42/01: Portugal *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-6079, punkt 66).

59 Mis puudutab konkreetsemalt riigiabi valdkonda kuuluvat otsust, siis tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et kui teatud juhtudel võib juba abi andmise asjaoludest nähtuda, et see võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja kahjustada või ähvardada kahjustada konkurentsi, siis peab komisjon vähemalt need asjaolud oma otsuse põhjendustes ära märkima (eespool punktis 20 viidatud kohtuotsus Madalmaad ja Leeuwarder Papierwarenfabriek *vs.* komisjon, punkt 24; eespool punktis 20 viidatud kohtuotsus Itaalia ja Sardegna Lines *vs.* komisjon, punkt 66, ning eespool punktis 58 viidatud kohtuotsus Westdeutsche Landesbank Girozentrale ja Land-Nordrhein Westfalen *vs*. komisjon, punkt 292).

60 Käesolevas asjas on komisjon asjassepuutuvad asjaolud esitanud sidusalt, mis –nagu Esimese Astme Kohus on eespool punktides 52 ja 56 järeldanud – on piisav, et tõendada, et vaidlusalune meede võis mõjutada ühendusesisest kaubandust ja kahjustada konkurentsi.

61 Hagejal ei ole alust väita, et tema poolt viidatud kohtupraktikast (vt eespool punktid 20-22) järeldub, et komisjon peab selles osas viima läbi põhjalikuma uurimise.

62 Mis puudutab eespool punktis 20 viidatud kohtuotsust Madalmaad ja Leeuwarder Papierwarenfabrik *vs.* komisjon (punkt 24), siis on Euroopa Kohus märkinud, et vaidlusalune ostus ei sisaldanud vähimatki teavet asjassepuutuval turul valitseva olukorra, abisaaja seisundi kohta nimetatud turul, kaubavahetuse tingimuste ega ettevõtja eksporditehingute kohta. Seejuures on Euroopa Kohus nimetanud faktorid, mis võisid kohtuasjas, milles nimetatud otsus tehti, olla asjakohased ühendusesisese kaubanduse mõjutatusele hinnangu andmise seisukohast, rõhutades, et komisjon ei olnud neist mitte ühtegi uurinud. Samas ei nähtu nimetatud kohtuotsusest mitte mingil moel, et komisjon peaks igal konkreetsel üksikjuhul hindama kõiki neid faktoreid eraldivõetuna.

63 Samuti on nii Euroopa Kohus kui Esimese Astme Kohus selles osas juba varem väljendanud seisukohta, et piisab, kui komisjon tõendab, et käsitletavad abimeetmed võivad mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja ähvardada kahjustada konkurentsi, ilma et oleks vajalik piiritleda turg ja analüüsida selle struktuuri ning sellest tulenevaid konkurentsisuhteid (vt selle kohta eespool punktis 47 viidatud kohtuotsus Philip Morris Holland *vs.* komisjon, punktid 9-12, ja Esimese Astme Kohtu 15. juuni 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ja T-23/98: Alzetta jt *vs.* komisjon, EKL 2000, lk II-2319, punkt 95).

64 Mis puudutab eespool punktis 20 viidatud kohtuotsust Itaalia ja Sardegna Lines *vs.* komisjon, siis selle otsuse punktist 69 nähtub selgelt, et vaidlusaluse, aastast 1997 pärineva ja Sardiinia (Itaalia) navigatsioonisektorit käsitleva otsuse tühistamise põhjuseks oli asjaolu, et komisjon ei olnud selgitanud põhjusi, millest lähtudes võis Sardiinia laevaomanikele suunatud abikava mõjutada ühendusesisest kaubandust

asjassepuutuvas sektoris, arvestades eelkõige asjaolu, et kabotaaž avati ühenduse tasandil konkurentsile alles kaks aastat pärast nimetatud otsuse vastuvõtmist. Seega ei saanud niisugune tühistamise põhjus, mis seondus konkreetselt kõnesoleva kohtuasjaga, mõjutada hinnangut vaidlustatud otsusele, mis puudutab sektorit, mille suhtes kohaldatakse kaupade vaba liikumist reguleerivaid eeskirju.

65 Samuti ei ole asjakohane hageja poolt oma argumentide põhjenduseks esitatud viide eespool punktis 20 viidatud kohtuotsusele Saksamaa jt *vs*. komisjon. Esiteks puudutas kohtuasi, milles nimetatud kohtuotsus tehti, pangagarantiid, mille eesmärk oli võimaldada abisaajal ettevõtjal omandada suurem osa ühe teise ettevõtja kapitalist, mis on faktiliselt väga erinev antud asja aluseks olevast olukorrast. Käesolevas asjas puudutab vaidlusalune meede investeeringut, mille eesmärk on parandada ja suurendada abisaaja tootmisvõimsust, nii et see asjassepuutuv teave, mille komisjon peab vaidlustatud otsuses esitama, ei ole identne teabega, mis tuli esitada kohtuasjas, milles tehti eespool punktis 20 viidatud kohtuotsus Saksamaa jt *vs*. komisjon. Pealegi, isegi kui on tõsi, et komisjon esitas selles kohtuasjas omandatud ettevõtja kohta teatud spetsiifilisi andmeid, omistas Euroopa Kohus hindamisel, mille tulemusena ta jõudis järeldusele, et otsuse põhjendused on ebapiisavad, suurt tähtsust asjaolule, et komisjon oli uurimise raames vaadelnud üksnes omandatud ettevõtjat ega olnud andnud hinnangut abisaaja olukorra kohta. Käesolevas asjas puudutab komisjoni poolt läbiviidud uurimine üksnes abi saanud ettevõtjat.

66 Eeltoodut arvestades tuleb nentida, et vaidlustatud otsus on ühendusesisese kaubanduse ja konkurentsi mõjutamist puudutavas osas piisavalt põhjendatud.

67 Järelikult tuleb hageja esimene väide ja neljanda väite esimene osa tagasi lükata.

Teine väide, mille kohaselt on rikutud EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, ja neljanda väite teine osa, mis puudutab selle ebapiisavat põhjendamist

68 Esimese Astme Kohus on seisukohal, et teist väidet, mille kohaselt on rikutud EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, ja neljanda väite teist osa, mis puudutab põhjendamiskohustuse rikkumist EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c kohaldamist puudutavas osas, tuleb uurida koos.

69 Teine väide jaguneb neljaks osaks. Esimene osa tugineb asjaolule, et suuniseid on tõlgendatud ja kohaldatud ebaõigesti. Teine osa puudutab asjaolu, et komisjon ei ole adekvaatselt kaalunud ühelt poolt vaidlusaluse meetme positiivseid tagajärgi ja teiselt poolt selle mõju ühendusesisestele kaubandustingimustele. Kolmas osas tugineb hindamisveale seoses sellega, millist mõju avaldab toetus tootmisvõimsusele linnasesektoris. Neljanda osa kohaselt ei ole arvesse võetud sündmusi ja arenguid, mis jäid toetuse andmise otsuse ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahelisse aega.

70 Teise väite esimest ja kolmandat osa tuleb uurida koos, kuna esimese osa analüüsimisel on vaja hinnata ka olemasoleva ja eeldatava tootmisvõimsusega seonduvat, samuti asjaolu, et vaidlusaluse meetme eesmärk on hageja tootmisvõimsuse suurendamine.

Esimene ja kolmas osa, mis tuginevad vastavalt suuniste ebaõigele tõlgendamisele ja kohaldamisele ning üleliigset võimsust puudutavale hindamisveale

Poolte argumendid

71 Hageja väidab, et käsitletava investeeringu ja toodete tüübist nähtub selgelt, et ta võib nendele toodetele leida tavapäraseid turustamisvõimalusi suuniste punkti 4.2.5 mõttes. See puudutab peamiselt nende turustamist ühendusevälistel kasvavatel turgudel, nii et investeeringu mõju tootmisvõimsusele ühendusesisesel linnaseturul on kas neutraalne või kõige enam marginaalne.

72 Hageja väidab asjassepuutuvate toodete osas, et kõnesolev linnasetootmistehas toodab üksnes HTST linnaseid, st uudset tüüpi linnaseid. Ta heidab komisjonile ette, et viimati nimetatu ei ole hinnanud laiemat küsimust, nimelt kas preemium-klassi linnastele on võimalik turul leida tavapäraseid turuväljundeid.

73 Hageja väidab investeeringu tüüpi puudutavas osas, et investeering võimaldas tal moderniseerida linnasetootmise seadmeid ning viia tootmine sisemaal asuvatest ebaefektiivsetest tehastest ühte mereäärsesse tehasesse, kus tal on võimalik õlleotra hõlpsalt osta. Ta kinnitab, et seega võimaldas uue Eemshaveni tehase toodang tal olulise osa oma toodangust eksportida ning vastata õlletootmisega tegelevate äriühingute suurenenud vajadusele pakendamata linnaste järele, mis kinnitab, et nimetatud toodetele on – ka tulevikus – olemas tavapärased turuväljundid.

74 Mis puudutab hinnangut ühenduse linnaseturu olemasolevale ja eeldatavale mahule, siis on hageja sisuliselt seisukohal, et komisjon on kõnesolevat abi ära keelates toiminud

ebaõigesti, kuna oli ilmselge, et praegune üleliigne tootmismaht ühenduse ja ülemaailmsel linnaseturul ei ole struktuuriline ning muutub lähemas tulevikus.

75 Ta väidab selles osas, et ühenduse linnasesektorile on iseloomulik tendents, et merest kaugel asuvatest ebaefektiivsetest linnasetootmistehastest viiakse tootmine üle kaasaegsetesse linnasetootmistehastesse, mis paiknevad sadamates või oluliste laevatavate veeteede ääres ning kus õlleoder on kergesti kättesaadav. Tuginedes RM International'i 22. aprilli 2005. aasta aruandele, mis käsitleb linnaseturgu (edaspidi „RM Internationali aruanne"), ja erinevatele H. M. G aruannetele, väidab hageja, et esiteks on moderniseerimisprotsessi tulemuseks see, et linnasetoodangut eksporditakse senisest enam pigem kolmandatesse riikidesse, mitte ei müüda ühendusesiseselt, ning samuti on see selgemalt esile toonud sadamatest kaugel asuvate linnasetootmisetehaste – mille toodang müüakse ühenduse raames liikmesriikide turul –, ja kaasajastatud linnasetootmistehaste – mis müüvad oma toodangu kasvavatel eksporditurgudel väljaspool ühendust – vahelise erinevuse. Teiseks, seda protsessi tugevdab suundumus, kus linnasetootjad peavad seisma silmitsi õlletootmisega tegelevate ettevõtjate suureneva nõudlusega pakendamata linnaste järele ning üksnes sadamates paiknevad kaasaegsed linnasetootmistehased saavad sellele nõudlusele vastata. Kolmandaks väidab hageja, et niisugune protsess viib senisest enam niisuguste tehaste rajamiseni, kel on hõlbus juurdepääs õlleodrale, selle asemel, et rajada tehaseid, millel hõlpsat juurdepääsu pole, ning tulemuseks on olukord, kus linnasetootmistehased, millel puudub hõlbus juurdepääs õlleodrale, peavad tootmise lõpetama ning nende asemel rajatakse kaasaegsed tehased, mis asuvad õlleodra tarneallikate läheduses.

76 Selles osas leiab hageja esmalt, et mitte miski ei kinnita komisjoni järeldust selle kohta, et kõnealune investeering võib avaldada negatiivset mõju linnasetootmise tootmismahtudele ja kaubandustingimustele ühenduses. Ta väidab, et see osa uue Eemshaveni tehase toodangust, mis on suunatud Euroopa turule, toimib asendusena sisemaal paiknevate – ja suletud – Lieshouti ja Wageningeni tehaste toodangule. Ta kinnitab, et Eemshaveni tehase täiendav tootmismaht on 55 000 tonni.

77 Hageja viitab eeltoodud argumendi põhjenduseks 6. detsembri 2006. aasta „Deloitte'i HM–i müügiaruandes" toodud müügimahtude tabelile, millest nähtub, et aastal 2006 on Eemshaveni linnasetootmistehase toodang ligikaudu 112 220 tonni, millest 79 449 tonni eksporditakse väljaspool ühendust asuvatesse sihtkohtadesse ja 32 767 tonni

ühenduses asuvatesse sihtkohtadesse, millest järeldub, et Eemshavenis toodetud lisakogused turustatakse peaaegu eranditult ühendusevälistes sihtkohtades.

78 Hageja heidab komisjonile ette, et viimati nimetatu ei ole rakendanud dünaamilist lähenemisviisi ega ole toetuse mõju hindamisel arvestanud turu arengut ja selle turu tsüklilist iseloomu üldiselt. Hageja märgib, et tulevikku suunatud lähenemine tuleneb ühtlasi ka suuniste punkti 4.2.5 sõnastusest, kus on öeldud, et komisjon peab hindama, kas olemasolevat ja eeldatavat tootmismahtu arvestades on võimalik sellele linnaseturul leida tavapäraseid turustamisvõimalusi. Ta viitab Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 1996. aasta otsusele kohtuasjas T-380/94: AIUFFASS ja AKT *vs.* komisjon (EKL 1996, lk II-2169), kus Esimese Astme Kohus on kinnitanud komisjoni poolt kasutatud dünaamilist hindamismeetodit, mis käsitles võimalikke dünaamilisi suundumusi ka ajavahemikul, mis järgnes uue tekstiilitoodangu turuletoomisele.

79 Hageja on seisukohal, et käesoleval juhul ei ole komisjon niisugust hindamist läbi viinud, kuna ta ei ole arvesse võtnud linnaseturgu käsitlevaid aruandeid, eelkõige RM Internationali aruannet, kus on öeldud, et aastatel 2005 ja 2006 toimusid ühenduse linnaseturul olulised struktuurilised muutused ning et tulenevalt õlletootmise ja linnasenõudluse suurenemise perspektiivist ületab nõudlus sellel turul väga kiiresti pakkumise. Hageja leiab, et komisjon oleks pidanud keskenduma Eemshaveni tehase täieliku tootmisvõimsuse saavutamise järgsele ajavahemikule, st aastale 2006 ning edasisele perioodile.

80 Hageja heidab komisjonile ette ka seda, et komisjon ei ole arvesse võtnud H. M. G. aruandeid, eelkõige 13. juuli 2006. aasta aruannet linnaseturu olukorra kohta (edaspidi „G. 2006. aasta juulikuu aruanne"), kus on märgitud, et „linnasepakkumise ja -nõudluse vahelise tasakaalu osas võib öelda, et märkimisväärselt üleliigseid koguseid enam ei esine […], üleliigne toodang jääb lubatud piiridesse". Hageja väidab ühtlasi, et kohtumistel, millel ta koos komisjoniga osales, oli H. M. G. juhtinud komisjoni tähelepanu põhjalikule muutusele linnaseturul, mis ilmnes 2006. aasta alguse ja sama

aasta juulikuu vahel, ning mille tulemusena saavutas linnasepakkumise ja -nõudluse suhe tunduvalt suurema tasakaalu.

81 Hageja on seisukohal, et komisjon on vääralt hinnanud ühendusväliste eksporditurgude kasvuperspektiive. Ta leiab, et komisjon on ebaõigesti järeldanud, et Austraalia suudab rahuldada suurenevat linnasenõudlust Kagu-Aasias ning et Lõuna-Ameerika ja Aafrika arenevad linnaseturud saavad oma tooraine uutest Argentina tehastest ning tänu Venezuela kaasamisele ning ka muude Lõuna-Ameerika riikide „võimalikule" kaasamisele Mercosuri riikide hulka.

82 Hageja leiab, et turustamisvõimalusi uutel tekkivatel ühendusevälistel turgudel tuleb pidada täiendavateks turustamisvõimalusteks. Ta väidab, et isegi kui ta nende turustamisvõimaluste osas konkureerib osaliselt ühenduse linnasetootjatega, nähtub komisjoni poolt tavapäraselt vastavalt suunistele tehtud otsustest, et see asjaolu ei saa olla vaidlusaluse meetme ühisturuga kokkusobivaks tunnistamisest keeldumise alus.

83 Mis puudutab vaidlustatud otsuse põhjenduses 76 mainitud võimalust, et hageja orienteerub ümber ühenduse turule, siis väidab hageja, et see ei ole mõistlikult võttes reaalne, kuna tal on – ka hetkel – piisavalt võimalusi oma tooteid turustada ning et ta kasutab jätkuvalt ära soodsaid võimalusi väljaspool ühendust asuvate riikide arenevatel turgudel.

84 Hageja viitab linnasetööstuse olukorda käsitlevale H. M. G. 2006. aasta novembri aruandele, mille kohaselt katab linnasetoodangu ülemaailmne nõudlus aastal 2007 täielikult või isegi ületab teoreetilise ülemaailmse tootmismahu, nii et tulevikus iseloomustab kõnesolevat turgu linnaste nappus.

85 Hageja kahtleb, kas ekspordilitsentside arvu saab pidada usaldusväärseks allikaks, millega toetada järeldusi ühenduse osatähtsuse kohta ülemaailmsel linnaseturul. Ta leiab, et see, et ühenduses on väljastatud senisest vähem ekspordilitsentse, võib sama hästi olla seotud õlleodra ajutise defitsiidiga ühenduses. Seega ei ole see hea näitaja ühenduse potentsiaali kohta suurendada oma turuosa ülemaailmses linnasekaubanduses. Ta leiab, et tootmismahtu näitavate arvandmete tõlgendamisel ja analüüsimisel tuleb alati arvestada ühenduse linnasesektoris toimunud struktuurilisi muutusi.

86 Hageja vaidlustab meetodi, mida komisjon on kasutanud selleks, et määratleda üleliigset tootmisvõimsust linnaseturul, eelkõige viite 98%–le rakendusmäärale, mis hageja sõnade kohaselt ei peegelda õigesti tootmismahtu ühenduses. Tegelikult ei ole komisjon võtnud arvesse asjaolu, et peaaegu mitte ükski tehas ei tooda kogu aasta vältel, kuna regulaarselt tehakse remondi- ja parandustöid. Kuigi hageja möönab, et tema käsutuses ei ole konkreetset teavet kogu tootmisvõimsuse kasutamise kohta, on ta seisukohal, et tõenäoliselt on see alla 98%.

87 Hageja heidab komisjonile ette, et viimati nimetatu on vaidlustatud otsuses esitatud hinnangus selle kohta, milline on kõnesoleva investeeringu mõju tootmisvõimsusele ühenduse linnaseturul, tuginenud peaasjalikult arvandmetele, mille on esitanud Euromalt, st niisuguste linnasetootjate ühendus, kes on hageja konkurendid ja kel on seega kaubanduslik huvi seista vastu hageja tootmistehaste kaasajastamisele. Hageja väidab, et Euromalti kirjades ei ole täpsustatud, kuidas on välja arvutatud linnasetoodangu maht ja nõudluse suurus, ja et komisjon oleks pidanud kontrollima meetodeid, mida on kasutatud nimetatud arvutuste tegemiseks, ning uurima, kas need peegeldavad õigesti seda, milline on hetkel linnasesektori tootmismaht.

88 Madalmaade Kuningriik toetab hageja argumente.

89 Komisjon ei nõustu hageja ja Madalmaade Kuningriigi argumentidega.

Esimese Astme Kohtu hinnang

90 EÜ artikli 87 lõike 3 punkt c annab komisjonile erandina EÜ artikli 87 lõikes 1 sätestatud üldisest keelust võimaluse tunnistada ühisturuga kokkusobivaks „abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega".

91 Suuniste punkt 4.2.5 näeb ette, et „[a]bi andmine punktide 4.2.3 ja 4.2.4 alusel on keelatud juhul, kui ei ole piisavalt tõendeid kõnealuste toodete tavapäraste turuväljundite olemasolu kohta [;] [n]iisuguste tõendite asjakohasuse hindamisel tuleb lähtuda nõuetekohasest tasemest, arvestades asjassepuutuvaid tooteid, investeeringute liiki ning olemasolevaid ja eeldatavaid tootmismahtusid".

92 Komisjonil on EÜ artikli 87 lõike 3 kohaldamisel laiaulatuslik kaalutlusõigus, mille kasutamine hõlmab keerulisi majanduslikke ja sotsiaalseid hinnanguid, mida tuleb anda ühenduse kontekstis. Niisuguse kaalutlusõiguse kasutamise kontrollimisel tuleb kohtul kontrollida üksnes menetlusnormide järgimist ja põhjendamiskohustuse täitmist, faktiliste asjaolude sisulist õigsust, et rikutud ei oleks õigusnorme, et asjaolude hindamisel ei oleks tehtud ilmset kaalutlusviga ja et tegemist ei oleks võimu kuritarvitamisega (eespool punktis 37 viidatud kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, punkt 83, ja Esimese Astme Kohtu 6. aprilli 2006. aasta otsus kohtuasjas T-17/03: Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke *vs.* komisjon, EKL 2006, lk II-1139, punkt 41).

93 Lisaks võib komisjon oma kaalutlusõiguse teostamiseks kehtestada õigusaktidega selliseid juhiseid nagu suunised, arvestades, et need peavad sisaldama juhiseid lähenemisviisi kohta, mida see institutsioon peab järgima (vt selle kohta eespool punktis 54 viidatud kohtuotsus Vlaams Gewest *vs.* komisjon, punkt 79, ja eespool punktis 92 viidatud kohtuotsus Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke *vs.* komisjon, punkt 42).

94 Käesoleval juhul on komisjon esmalt uurinud üleliigset tootmismahtu ühenduse ja ülemaailmsel linnaseturul ning selle põhjuseid ja tagajärgi.

95 Komisjon on vaidlustatud otsuse põhjenduses 56 esitanud Euromaltilt saadud tabeli, mis puudutab eelkõige ülemaailmse linnaseturu üleliigset tootmismahtu. Tabelist nähtub, et aastal 2004 oli üleliigne tootmismaht 534 000 tonni ja aastal 2006 oli see 1 950 000 tonni.

96 Komisjon märgib vaidlustatud otsuse põhjenduses 68 järgmist:

„[…] ühenduse linnasetööstuse tasuvus [on] 2005./2006. turustusaastal madalaim, sest paljud ettevõtjad on kahjumis ja katavad ainult osa oma kuludest. Ilmselt kõnealuse madala tasuvuse tõttu esitas […] Saksamaa suurim linnasetootja Weissheimer 2006. aasta kevadel pankrotiavalduse. Peale selle on lõplikult suletud ka teisi linnasetehaseid, sealhulgas neli Ühendkuningriigis, kaks Saksamaal ja üks Prantsusmaal. Need on suurte äriühingute vanemad tootmisüksused. Teised linnasetootjad on otsustanud osa oma tehastest ajutiselt sulgeda. Mõnel juhul on vana linnasetehase asemele ehitatud uus. […]”

97 Vaidlustatud otsuse põhjenduses 71 on komisjon järeldanud järgmist:

„[…] aastatel 2002–2004 rakendati vähemalt 98% [ühenduse] kogutootmisvõimsusest. […] 2005. aastal oli tootmisvõimsuse rakendusmäär väiksem, sest ühenduses toodeti linnaseid 8,4 miljonit tonni 8,8 miljoni tonni suuruse tootmisvõimsuse juures. 2006./2007. turustusaastal on eeldatav kogutoodang 8 miljonit tonni ja tootmisvõimsus 8,8 miljonit tonni. Tundub siiski, et kõnealused madalamad tootmisvõimsuse

rakendusmäärad kajastavad linnasetehaste reageerimist madalale tasuvusele, st otsust toota vähem linnaseid ja sulgeda ajutiselt tehaseid. […]”

98 Lõpuks on komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 72 täpsustanud järgmist:

„[…] 2006. aasta keskel saavutatakse ilmselt jällegi tasakaal ühenduse linnasetootmise ja tegeliku nõudluse vahel, sest linnasetootjad on õppinud piirama oma tootmist võimalike müügimahtudega. Aga isegi pärast eespool nimetatud vanade linnasetehaste sulgemist ületab ühenduse tootmisvõimsus siiski nõudluse umbes 600 000 tonni võrra. […] Seetõttu puuduvad komisjonil selged tõendid selle kohta, et praegune olukord, kus valitseb liigne tootmisvõimsus, varsti muutub”.

99 Olles selgitanud suure üleliigse tootmisvõimsuse olemaolu ühenduses peamiselt sellega, et ühenduse ja ülemaailmsel linnaseturul ei ole piisavalt turustamisvõimalusi, on komisjon uurinud Madalmaade Kuningriigi ja hageja argumente, mille kohaselt näitavad kõnesolevat investeeringut iseloomustavad asjaolud seda, et abi mõjutab rohkem kaubandust kolmandate riikidega kui ühendusesisest kaubavahetust. Selles osas on komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 75 märkinud, et „[p]eale selle tegutsevad ühenduse linnasetööstuses suured kontsernid, kes müüvad linnaseid nii ühenduse sees kui ka väljaspool seda [; ning et hageja] kuulub sellesse kategooriasse, sest tema asukoht süvameresadama lähedal võimaldab tal teenindada nii ühendusesiseseid kui ka ühendusevälised turge [; ning et oma] 2003. aasta augustis koostatud äriplaanis märkis [hageja], et ta kavatseb 2005. aastal Euroopa sihtpunktidesse müüa 71 540 tonni linnaseid […]”. Vaidlustatud otsuse põhjenduses 76 on komisjon täpsustanud, et „[v]õib tekkida olukord, kus linnasetootjad, kes on keskendunud peamiselt ekspordile kolmandatesse riikidesse [sh hageja], ei suuda oma toodangule sihtkohtades ostjaid leida ja võivad seetõttu otsida müügivõimalusi ühenduses [ning v]õib juhtuda ka vastupidi [; s]eosed on olemas, sest ühendusevälised suundumused mõjutavad ühendusesiseseid suundumusi ja vastupidi.”

100 Lisaks on komisjon kõnesolevaid tooteid puudutavas osas uurinud hageja ja Madalmaade Kuningriigi argumente, mis käsitlesid eraldi turu olemasolu ja seega preemium-klassi linnaste eraldiseisvaid turustamisvõimalusi, ning need tagasi lükanud.

101 Lõpuks on komisjon vaidlustatud otsuse põhjenduses 89 kinnitanud järgmist:

„[…] [A]ndmete põhjal, mis käsitlevad linnaseturu liigset tootmisvõimsust, kõnealuse abimeetme võimalikku mõju liikmesriikidevahelisele kaubandusele ja preemium-klassi linnaste selgelt eristatava turu puudumist, leiab komisjon, et riigiabi ei ole kooskõlas suuniste punktiga 4.2.5, milles on sätestatud, et abi on keelatud anda investeeringutele, mis on seotud toodetega, mille puhul ei ole piisavalt tõendatud tavapäraste turuväljundite olemasolu.”

102 Hageja heidab teise väite esimese ja kolmanda osaga komisjonile ette sisuliselt seda, et esiteks on komisjon tavapäraste turustusvõimaluste olemasolu hindamisel tõlgendanud ja kohaldanud suuniseid ebaõigesti ning teiseks, et ta on teinud ilmseid hindamisvigu linnaseturu liigse tootmisvõimsuse uurimisel.

103 Kuna komisjoni järeldus, mis puudutab tavapäraste turustamisvõimaluste puudumist asjassepuutuval turul, tugineb peamiselt konstateeringule, et linnaste tootmisvõimsus on nõudlusega võrreldes üleliia suur, siis tuleb esmalt uurida vaidlustatud otsuse põhjendatust selles punktis.

– Liigne tootmisvõimsus linnaseturul

104 Pooled nendivad, et linnaseturg on ülemaailmne turg, mis nähtub ka poolte kirjalikele märkustele lisatud materjalidest. Pealegi, nagu eespool punktis 44 öeldud, ei ole hageja tõendanud, et HTST või preemium-klassi linnastele eksisteeriks eraldi turg. Hageja väide, mille kohaselt „tavaliste linnaste müük on asendunud HTST müügiga" ja mis näitab sisuliselt seda, et hageja võib müüa HTST linnaseid tarnijatele, kes varem ostsid kas täies mahus või teatud osas „tavalisi" linnaseid, kinnitab komisjoni järeldust, et hageja konkureerib asjassepuutuval turul turuväljundite osas teiste tootjatega.

105 Hageja väidab esiteks, et komisjon on teinud järelduse ühenduse turul esineva liigse tootmisvõimsuse kohta põhiliselt Euromalti, st tema konkurentide huve esindava organisatsiooni andmete põhjal, arvestamata andmeid, mis näitavad vastupidist.

106 Selles osas tuleb märkida, et komisjon on vaidlustatud otsuses arvandmete osas, mis puudutavad tootmisvõimsust ja tegelikku tootmist ühenduses aastatel 2002-2005, lähtunud aastaid 2004/2005 käsitlevas H. M. G aruandes ära toodud arvandmetest, mille allikaks on liikmesriikidelt saadud statistika ning Euromalti ja Eurostati andmed. Nendest andmetest nähtub, et liigne tootmisvõimsus aastatel 2002 ja 2004 oli alla 200 000 tonni, mis näitab – arvestades 8,6 tonnist tootmisvõimsust aastal 2002 ja 8,8 tonnist tootmisvõimsust aastal 2004 –, et rakendusmäär oli 98%. Aastal 2003 oli üleliigne tootmisvõimsus vaid 37 000 tonni, mis näitab, et tootmisvõimsuse rakendusmäär oli 99,6%. Komisjon lisas, et Frontier Economicsi aruandes esitatud andmed näitavad samasugust rakendusmäära. Edasi, viidates allikana H. M. G. 2. mai 2006. aasta aruandele (edaspidi „G. 2006. aasta maikuu aruanne"), on komisjon märkinud, et „2005. aastal oli toomisvõimsuse rakendusmäär väiksem, sest ühenduses toodeti linnaseid 8,4 miljonit tonni 8,8 miljoni tonni suuruse tootmisvõimsuse juures [;] 2006./2007. turustusaastal on eeldatav kogutoodang 8,0 miljonit tonni ja tootmisvõimsus 8,8 miljonit tonni". Komisjon on nentinud, et kõnealused madalamad tootmisvõimsuse rakendusmäärad kajastavad linnasetehaste reageerimist madalale tasuvusele, st otsust toota vähem ja sulgeda ajutiselt tehaseid. Ta lisab, et 2006./2007. turustusaasta osas selgitab niisugust olukorda ehk ka kehv õlleodra saak.

Komisjon kinnitas, et aastaid 2002, 2003 ja 2004 puudutavatest andmetest nähtub, et võimalik on ära kasutada vähemalt 98% kogutootmisvõimsusest (vaidlustatud otsuse põhjendused 70 ja 71).

107 Esiteks tuleb nentida, et komisjon on tuginenud erinevatele allikatele, mis kõik näitavad, et ühenduse linnaseturul esineb olulises mahus ületootmine, mis on aastal 2005 võrreldes ajavahemikuga 2002–2004 suurenenud. Pealegi on ta märkinud, et G. 2006. aasta maikuu aruande kohaselt saavutas liigne tootmismaht ühenduse turul rekordtaseme aastal 2006/2007, mil see oli 800 000 tonni, st 9% koguvõimsusest. Seega ei ole põhjendatud hageja argument, mille kohaselt põhineb komisjoni järeldus liigse tootmisvõimsuse olemasolu kohta peamiselt Euromalti märkustel.

108 Teiseks tuleb märkida, et komisjoni seisukohta, mille kohaselt esineb ühenduse turul turuväljundite osas struktuuriline ületootmine, toetab selgelt G. 2006. aasta juulikuu aruanne, millele hageja on korduvalt viidanud. Nimetatud aruandes on märgitud järgmist:

„Alates aastast 2004, kuid kõige ilmsemalt aastatel 2005 ja 2006, on ühenduse tööstusele olnud iseloomulik liigne tootmisvõimsus rohkem kui miljoni tonni ulatuses, millele vastavat toodangut ei ole võimalik müüa. […] Linnasetootjad kandsid märkimisväärseid kaotusi aastal 2005 ning aastal 2006 olukord tõenäoliselt halveneb. Paljude riikide – Prantsusmaa, Saksamaa ja Ühendkuningriigi – linnasetootjad on alustanud tootmise vähendamist, selle asemel et müüa linnaseid äärmiselt ebasoodsatel tingimustel”.

109 Kolmandaks heidavad hageja ja Madalmaade Kuningriik komisjonile ette seda, et viimati nimetatu on jätnud tähelepanuta G. 2006. aasta juulikuu aruandes esitatud järeldused, et „mis puudutab linnasepakkumise ja -nõudluse vahelist tasakaalu, siis võib öelda, et suurt ületootmist enam ei eksisteeri” ja et „olemasolev liigne tootmisvõimsus on aktsepteeritavas suurusjärgus”.

110 Tuleb meenutada, et G. 2006. aasta juulikuu aruande asjassepuutuv lõik on järgmine:

„Uute tehaste rajamise ja olemasolevate sulgemise tulemuseks on see, et hetkel on linnasetootmise tootmismaht ühenduses 8,8 miljonit tonni 8,2 miljoni tonnise hinnangulise nõudluse juures – sh eksporditavad kogused –, ehk teisisõnu 93,2% […] tootmisvõimsusest. Mis puudutab linnasepakkumise ja –nõudluse vahelist tasakaalu, siis võib öelda, et suurt ületootmist enam ei eksisteeri. Ebasoodsamas olukorras turgudel tegutsevad linnasetootjad on asunud tootmist vähendama kuni võimaliku müügikoguse tasemeni, nii et linnasehinna sunnitud alanemine ei tulene enam üleliia suurest pakkumisest".

111 Siit järeldub, et isegi lähtudes kõnesolevast aruandest, mis kannab kuupäeva 13. juuli 2006, iseloomustas aruande koostamise hetkel vastavat ühenduse turgu 600 000 tonnine liigne tootmisvõimsus. Ajavahemikul, millele komisjon uurimisel keskendus (2003-2006), oli see näitaja kõrgem, ning pealegi näitab see liigse tootmismahu jätkuva kasvu tendentsi ühenduses, kuna vaidlustatud otsuse kohaselt oli see näitaja aastal 2005 üksnes 400 000 tonni (vt eespool punkt 106). Väite „[m]is puudutab linnasepakkumise ja -nõudluse vahelist tasakaalu, siis võib öelda, et suurt ületootmist enam ei eksisteeri" õigsuse seab kahtluse alla selle väite enda vahetu kontekst. Kui arvestada esiteks liigse tootmismahu rekordtaset (600 000 tonni), mis on ära toodud aruande samas lõigus, teiseks väidet, et osa tootjaid on asunud vähendama tootmist tasemeni, mis vastab müügivõimalustele, ja kolmandaks viidet pakkumise ja nõudluse vahelisele tasakaalule, mitte tasakaalule tootmisvõimsuse ja nõudluse vahel, siis tuleb märkida, et muutus, millele kõnealune lõik osutab, ei seisne liigse tootmisvõimsuse vähendamises, vaid ühenduses toodetavate üleliigsete koguste (või liigse pakkumise) vähenemises.

112 Tuleb nentida, et komisjon on väitnud, et üleliigsete koguste tootmine ühenduses väheneb, märkides vaidlustatud otsuse põhjenduses 72, et „2006. aasta keskel saavutatakse ilmselt jällegi tasakaal ühenduse linnasetootmise ja tegeliku nõudluse vahel, sest linnasetootjad on õppinud piirama oma tootmist võimalike müügimahtudega". Komisjon viitab seejuures G. 2006. aasta juulikuu aruandele kui allikale. Siiski, kuigi komisjon võib arvestada sõltumatute ekspertide aruandeid ja eksperthinnanguid, peab ta neile siiski ka hinnangu andma, kuna just komisjonil on keskne ja ainuvastutus –

seejuures ühenduste kohtu kontrollile alludes – EÜ artikli 87 järgimise ja EÜ artikli 88 rakendamise eest (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 16. septembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-274/01: Valmont *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-3145, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika). Seega ei saa komisjon kasutada G. 2006. aasta juulikuu aruandes esitatud väiteid, mis on ära toodud eespool punktis 109 ja mis puudutavad tootmisvõimsuse vähenemist, tegemata ilmset hindamisviga, kuna ühenduses toodetavate koguste vähenemine (8,4 miljonilt tonnilt aastal 2005 8,2 miljonile tonnile aastal 2006), arvestades ühenduse tootmismahu stabiilset taset aastatel 2005 ja 2006 (8,8 miljonit tonni), tähendab tegelikult liigse tootmisvõimsuse tõusu.

113 Mis puudutab H. M. G. ja komisjoni kohtumisi aastal 2006, siis tuleb nentida, et hageja poolt selle kohta esitatud info kohaselt juhtis H. M. G. komisjoni tähelepanu asjassepuutuval turul ilmnenud radikaalsele muutusele, mis viib linnasepakkumise ja -nõudluse tasakaalu. Selles osas tuleb üksnes märkida, et komisjon on vaidlustatud otsuses seda muutust maininud, kinnitades otsuse põhjenduses 72, et „2006. aasta keskel saavutatakse ilmselt jällegi tasakaal ühenduse linnasetootmise ja tegeliku nõudluse vahel, sest linnasetootjad on õppinud piirama oma tootmist võimalike müügimahtudega”.

114 Pealegi, kuna hageja argumente tuleb vaadelda nii, et need on esitatud eesmärgiga vaidlustada ka komisjoni järeldus ülemaailmsel linnaseturul eksisteeriva liigse tootmisvõimsuse kohta, siis tuleb märkida, et see argument ei ole põhjendatum kui eelmine. Esiteks ei ole hageja esitanud ühtki statistilist allikat, mis seaks kahtluse alla liigse tootmisvõimsuse maailmaturul. Teiseks on G. 2006. aasta juulikuu aruandes viidatud hiljuti kolmandatesse riikidesse rajatud olulistele tootmistehastele, mis koos uute ühendusse rajatavate tehastega annab tulemuseks, et ühenduse tööstus pidi aastatel 2005 ja 2006 toime tulema „liigse tootmisvõimsusega rohkem kui miljoni tonni ulatuses, millele vastavat toodangut ei ole võimalik müüa”.

115 Seega tuleb asuda seisukohale, et komisjon on nõuetekohaselt tõendanud, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal esines ühenduse ja ülemaailmsel linnaseturul liigne tootmisvõimsus, ning hageja argumendid, millega viimati nimetatu seab kahtluse alla komisjoni poolt vaidlustatud otsuses liigse tootmisvõimsuse kohta tehtud järelduse toetuseks viidatud allikate usaldusväärsuse, tuleb tervikuna tagasi lükata.

116 Teise asjaoluna väidab hageja, et komisjon ei ole võtnud arvesse tootmisvõimsuse ja nõudluse vahelise tasakaalu taastumist, mida oli võimalik ette näha juba vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal. Hageja viitab selles suhtes eespool punktis 78 viidatud kohtuotsusele AIUFFASS ja AKT *vs.* komisjon ning mitmetele eksperthinnangutele, mida ta esitas hagiavalduse lisana.

117 Esiteks on komisjon – vastupidi hageja poolt väidetule – viinud vaidlustatud otsuse raames läbi tulevikku silmas pidava hindamise. Komisjon ei hinnanud tootmisvõimsust ja linnasetoodangu mahtu mitte üksnes aastal 2005, vaid ka turustusaastat 2006/2007 puudutavas osas, tuginedes G. 2006. aasta maikuu aruandele (vaidlustatud otsuse põhjendused 70 ja 71). Ta on uurinud edasisi tendentse nii ühenduse kui ülemaailmse linnasetootmise puhul, õlletootjatelt lähtuva linnasenõudluse struktuuri ja selle eeldatavaid muutusi, ning on aastani 2010 ettenähtavaid linnasekaubanduse mahu muutusi puudutavas osas viidanud ka rahvusvahelisele teraviljanõukogule (vaidlustatud otsuse põhjendused 58, 59, 62–68 ja 72).

118 Kuna komisjon on linnasetootmise tootmisvõimsuse ja ühendusesisese kaubanduse arengu hindamisel arvestanud ka tulevasi arenguid, tuleb asuda seisukohale, et vaidlustatud otsus on kooskõlas eespool punktis 78 viidatud kohtuotsuses AIUFFASS ja AKT *vs.* komisjon väljendatud põhimõttega, ning hageja argumendid tulevikku puudutava analüüsi puudumise kohta ei ole põhjendatud.

119 Teiseks tuleb rõhutada, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal ei olnud komisjonile kättesaadav ei Deloitte'i 6. detsembri 2006. aasta müügiaruandes esitatud müügitabel ega linnasetööstuse olukorda käsitlev H. M. G. 2006. aasta novembrikuu aruanne, mis

esitati hagiavalduse lisana. Tuleb meenutada, et vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale tuleb ühenduse akti õiguspärasuse hindamisel võtta aluseks need faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis olid olemas akti vastuvõtmise kuupäeval, ning et komisjoni poolt antud hinnangu uurimisel tuleb lähtuda vaid niisugusest teabest, mida komisjon sai hinnangu andmisel kasutada (Esimese Astme Kohtu 14. mai 2002. aasta otsus kohtuasjas T-126/99: Graphischer Maschinenbau *vs.* komisjon, EKL 2002, lk II-2427, punkt 33; eespool punktis 92 viidatud kohtuotsus Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke *vs*. komisjon, punkt 54; vt selle kohta ka Euroopa Kohtu 10. juuli 1986. aasta otsus kohtuasjas 234/84: Belgia *vs.* komisjon, EKL 1986, lk 2263, punkt 16). Siit järeldub, et hageja ei saa vaidlustatud otsuse õiguspärasuse vaidlustamisel viidata teabele, millest komisjon ei olnud haldusmenetluses teadlik.

120 Kolmandaks tuleb seoses hageja nende argumentidega, mille kohaselt ei ole arvestatud RM Internationali aruannet, esmalt märkida, et see aruanne ei sisalda konkreetsetele andmetele tuginevat täielikku analüüsi linnaseturgu puudutavate tendentside ja edasiste arengute kohta. Igal juhul on komisjon RM Internationali aruandele viidanud vaidlustatud otsuse põhjendustes 27 ja 59. Lisaks tuleb märkida, et RM Internationali aruandes ei ole mainitud seda, et – nagu hageja on väitnud – linnaseturg jõuab tänu õlletootmise ja linnasenõudluse tõusust tulenevatele positiivsetele väljavaadetele väga kiiresti olukorrani, kus nõudlus ületab pakkumise. Aruandest nähtub vastupidi, et „arvestades asjaolu, et viimastel aastatel on õlletootmise kasv üle maailma aeglustunud, võib arvata, et nõudlus uue linnasetoodangu järele kasvab aeglasemalt".

121 Seega tuleb ka hageja seda käsitlev argument tagasi lükata.

122 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb järeldada, et komisjon ei ole liigset tootmisvõimsust puudutava analüüsi käigus teinud ilmset hindamisviga.

– Tavapäraste turuväljundite puudumine

123 Hageja väidab sellegipoolest, et komisjon on jätnud tähelepanuta tootmisvõimsuse rakendusmäära mõjutavad faktorid nagu tehaste remonditööd ja õlleodra vähesus, nii et ta on ekslikult asunud seisukohale, et liigse tootmisvõimsuse põhjuseks on tavapäraste turuväljundite puudumine. Pealegi on hageja öelnud, et ta võib oma toodetele leida kergesti tavapäraseid turustamisvõimalusi, arvestades HTST linnaste kõrgemat kvaliteeti ja seda, et kõnesolevat tüüpi investeering võimaldab tal tarnida toodangut ühendusevälistele ostjatele.

124 Mis puudutab hageja esimest argumenti, siis tuleb märkida, et suurenevat liigset tootmisvõimsust, mille olemasolu on komisjon tuvastanud aastate 2005 ja 2006 osas, ei saa selgitada H.M. G. väitega, mille kohaselt „peaaegu mitte ükski tehas ei tooda kogu aasta vältel, kuna regulaarselt tehakse remondi- ja parandustöid". Selles osas piisab, kui märkida, et aastal 2003 oli liigne tootmisvõimsus ainult 37 000 tonni, mis välistab võimaluse, et regulaarsed remondi- ja parandustööd võiks olla aluseks 400 000–600 000 liigsele tootmisvõimsusele ühenduses aastatel 2005 ja 2006, rääkimata 800 000 tonnisest liigsest tootmisvõimsusest turustusaastal 2006/2007, mida on mainitud G. 2006. aasta maikuu aruandes.

125 Mis puudutab viidet väidetavale õlleodra vähesusele, siis tuleb märkida, et komisjon on seda faktorit maininud vaidlustatud otsuse põhjenduses 71, kinnitades, et „2006./2007. turustusaasta [väiksemat rakendusmäära] selgitab osaliselt kehv õlleodra saak". Sellegipoolest ei ole hageja esitanud ühtki allikat ega konkreetseid arvandmeid, mis tõendaksid hüpoteesi, et õlleodra vähesus oli rakendusmäära märgatava languse puhul määrav faktor.

126 Lisaks tuleb rõhutada, et hageja ei vaidle vastu komisjoni järeldusele vaidlustatud otsuses, mida pealegi toetab G. 2006. aasta juulikuu aruanne, et terava konkurentsi tõttu on linnaste hind langenud järsult tasemeni, kus tootmine ei ole enam kasumlik, ning et niisugused turutingimused põhjustasid teatavate tootmisüksuste sulgemise ja

tootmise vähendamise mõningates muudes üksustes. Pealegi ei saa kehv õlleodra saak ühel konkreetsel aastal selgitada ühenduses asuvate tehaste lõplikku sulgemist.

127 Samuti nähtub G. 2006. aasta juulikuu aruandest, millele hageja korduvalt viitab, et liigse tootmisvõimsuse esilekerkimist ühenduses selgitavad ühelt pool ühenduse tootjate ootused ühendusevälise nõudluse kiire kasvu osas, mis ajendas nimetatud tootjaid rajama uusi tootmisüksusi, ning teiselt poolt sellele järgnenud muutused turutingimustes, mille mõjul mainitud uute tootmisüksuste toodang osutus üleliia suureks võrreldes nõudlusega maailmaturul. Selle kohta on aruandes märgitud järgmist:

„Siseriiklikult müüdavate koguste ja ekspordi suhtarv oli 70/30 siseriikliku müügi kasuks, kuid kui siseriiklikud turud olid n.ö vaikivas olekus, siis tundus nõudlust eksporditurgudel olevat võimatu rahuldada. Tootmisüksusi laiendati ja uusi tehaseid rajati peaaegu eranditult ekspordi seisukohast soodsates piirkondades nagu Rouen, Antwerpen, Rulsbroek, Eemshaven ja Halmstad. Kui uute tehaste ehitamine oli alanud ja eksport saavutanud rekordilise taseme, oli olukord juba muutunud. Siseriiklikul turul müüdavad õllekogused valmistasid pettumuse, Jaapani õlletööstus tootis ja müüs madala linnasesisaldusega ja hiljem ilma linnasteta valmistatud õlut, Brasiilia õlletootjad ostsid järjest suuremaid linnasekoguseid Argentinast, Mercosuri kuuluvast naaberriigist. Kõige ulatuslikum muutus toimus siiski Venemaal, kus rahvusvahelised ja Vene ettevõtjad rajasid peaaegu 1,5 miljoni tonnise tootmisvõimsusega linnasetööstuse, mis muutis igasuguse impordivajaduse olematuks, kui mitte arvestada väikeste koguste importimist nende vahetutelt naabritelt.”

128 Samas ka Frontier Economicsi aruanne toob ühenduse tootmisvõimsuse rakendusmäära põhjustena esile ühenduseväliste turuväljundite vähenemise, märkides et „ekspordi järsu languse peamine põhjus seisneb Venemaalt lähtuva linnaseimpordi nõudluse vähenemises […;] kuigi hinnang ühenduse eeldatavale toodangule aastatel 2004-2004 ei ole veel kättesaadav, võib arvata, et […] ekspordi vähenemise tulemuseks võib olla tootmisvõimsuse rakendusmäära järsk langus Euroopas.”

129 Seega tuleb nentida, et toimikumaterjalid toetavad komisjoni poolt tuvastatud põhjusliku seose olemasolu liigse tootmismahu ja linnaseturu tavapäraste turuväljundite puudumise vahel, nii et hageja argumendid, mis puudutavad selles osas tehtud hindamisviga, tuleb tagasi lükata.

130 Hageja väidab teise argumendi raames, et ta võib oma toodetele leida kergesti tavapäraseid turustamisvõimalusi, arvestades HTST linnaste kõrgemat kvaliteeti ja seda, et kõnesolevat tüüpi investeering – eelkõige Eemshaveni linnasetootmistehase geograafiline asukoht ühtaegu õlleodra kasvatuspiirkondade ja süvaveesadama läheduses – võimaldab tal tarnida toodangut ühendusevälistele ostjatele.

131 Selles osas tuleb kõigepealt märkida, et hageja on lähtunud suuniste ebaõigest tõlgendusest, väites, et suuniste punkt 4.2.5, mis näeb ette, et tõendada tuleb „kõnealuste toodete tavapäraste turuväljundite olemasolu", tähendab sisuliselt seda, et tõendada tuleb abi saanud ettevõtja toodangu turustamisvõimaluste olemasolu.

132 Kohtupraktika kohaselt ei saa suuniste kohaldamisala laiendada ainuüksi nende sõnastusest tulenevalt. Suuniste tõlgendamisel tuleb arvestada EÜ artiklit 87 ja nimetatud sättega taotletavat eesmärki, nimelt tagada see, et ei kahjustataks konkurentsi ühisturul (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 1. detsembri 2004. aasta otsus kohtuasjas T-27/02: Kronofrance *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-4177, punkt 89).

133 Samuti, kuigi raamprogrammid ja teatised, mida komisjon riigiabi valdkonnas vastu võtab, on talle kohustuslikud, kehtib see kohustus vaid niivõrd, kuivõrd nimetatud aktid ei kaldu kõrvale asutamislepingu eeskirjade nõuetekohasest kohaldamisest, kuna nimetatud akte ei või tõlgendada viisil, mis vähendaks EÜ artikli 87 ja EÜ artikli 88 ulatust või läheks vastuollu nende eesmärkidega (vt Euroopa Kohtu 11. septembri 2008. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-75/05 P ja C-80/05 P: Saksamaa jt *vs.* Kronofrance, EKL 2008, lk I-6659, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

134 Samuti tuleb märkida, et EÜ artikli 87 lõikes 1 kehtestatud riigiabi ühisturuga kokkusobimatuse üldpõhimõtte suhtes kehtivaid erandeid tuleb tõlgendada kitsalt (Esimese Astme Kohtu 15. aprilli 2008. aasta otsus kohtuasjas T-348/04: SIDE *vs.* komisjon, EKL 2008, lk II-625, punkt 62; vt ESTÜ asutamislepingu kohta Euroopa kohtu 21. juuni 2001. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-280/99 P–C-282/99 P: Moccia Irme jt *vs.* komisjon, EKL 2001, lk I-4717, punkt 40, ja Esimese Astme Kohtu 25. septembri 1997. aasta otsus kohtuasjas T-150/95: UK Steel Association *vs.* komisjon, EKL 1997, lk II-1433, punkt 114).

135 Investeerimisabi tugevdab selle laadist tulenevalt abisaaja konkurentsiolukorda võrreldes tema konkurentidega, kuna abina antud summa vähendab abisaaja kanda olevaid investeerimiskulusid, asetades ta seeläbi soodsamasse olukorda kui teised sama sektori tootjad, kes on teinud sarnase investeeringu omaenda vahenditest või kavatsevad seda teha (vt selle kohta eespool punktis 47 viidatud Euroopa Kohtu otsus Philippe Morris Holland *vs.* komisjon, punkt 11, ja 24. veebruari 1987. aasta otsus kohtuasjas 310/85: Deufil *vs.* komisjon, EKL 1987, lk 901, punkt 8). Seega, kuna abi on suurendanud abisaaja konkurentsvõimet, võimaldab see iseenesest tal leida oma toodetele hõlpsamini turuväljundeid, võrreldes tootjatega, kes ei ole toetust saanud. Mida suurem on toetuse summa, seda kergem on abisaajal leida oma toodetele turuväljundeid.

136 Siit järeldub, et kui uurimisel, mille lähtekohaks on suuniste punkt 4.2.5, võetaks aluseks peamiselt kõnesolevat abi saanud ettevõtja vastava toodangu turuväljundite olemasolu, arvestamata üldist olukorda sellel turul, kus abisaaja konkureerib samade turustamisvõimaluste osas teiste tootjatega, võimaldaks see tunnistada lubatavaks abi, mis konkurentsi kahjustades tagab abisaaja toodetele turuväljundid isegi turul, mida iseloomustab liigne tootmismaht või -võimsus, ning kus konkurentidel, kes ei ole toetust saanud, esineb raskusi oma toodete turustamisel. Niisugune suuniste tõlgendus on EÜ artikliga 87 vastuolus.

137 Sellest järeldub, et argumendid, millega hageja on soovinud tõendada, et tänu HTST linnaste kõrgemale kvaliteedile, Eemshaveni tehase geograafilisele asukohale ja võimalusele tarnida pakendamata linnaseid, leiab ta oma toodetele turul kergesti turustamisvõimalusi, tuleb tagasi lükata kui ainetud argumendid.

138 Eeltoodut arvestades tuleb asuda seisukohale, et komisjon ei ole teinud ilmset hindamisviga, kui järeldas, et ühenduse ja ülemaailmse linnaseturu liigse tootmisvõimsuse põhjuseks on toodangu mahule vastavate tavapäraste turuväljundite puudumine.

139 Muud hageja poolt selle kohta esitatud argumendid ei kummuta seda järeldust.

140 Esiteks väidab hageja, et peaaegu kogu tema toodang on mõeldud turustamiseks ühenduseväliste sihtkohtades, seega ta ei konkureeri teiste ühenduse tootjatega samade turuväljundite osas.

141 Seda väidet ei saa toetada. Esiteks ei ole hageja vaidlustanud seda, et linnaseturg on geograafiliselt ulatuselt ülemaailmne. Pealegi, nagu eespool punktis 44 märgitud, ei ole preemium-klassi või HTST linnasetoodangu jaoks olemas eraldi turgu. Seega, kuna hageja konkureerib ühenduse teiste tootjatega samal toote- ja geograafilisel turul, konkureerib ta järelikult nendega samade turuväljundite osas. Teiseks on hageja taotlusel esitatud Frontier Economicsi aruandes märgitud, et „eeldatavasti kujuneb turg selliseks, et Eemshavenis toodetud HTST linnaste müük vahetab vähemalt osaliselt välja teiste tavaliste linnaste tootjate toodangu müügi, sh üleliigset varu omavate tarnijate poolt pakutava toodangu müügi". See väide näitab selgelt, et hageja soovib hõivata osa hetkel teiste ühenduses tegutsevate tootjate toodangu müügiga kaetud turuväljunditest.

142 Teiseks väidab hageja, et komisjon on ekslikult asunud seisukohale, et ühenduse liigse tootmisvõimsuse tulemusena toodetud koguseid ei ole võimalik lähiaastatel ühendusevälistel turgudel müüa ning et kinnitatud ekspordilitsentside arv ei ole ekspordi arengu hindamisel usaldusväärne allikas.

143 Selles osas tuleb nentida, et nii G. 2006. aasta juulikuu aruandest kui ka Frontier Economicsi aruandest nähtub selgelt (vt eespool punktid 127 ja 128), et võimalused müüa ühenduse linnasetoodangut kolmandates riikides on komisjoni poolt vaadeldud perioodi (aastatel 2005 ja 2006) lõpus radikaalselt vähenenud ning neis aruannetes on antud mõista, et see vähenemine – ja uute tehaste rajamine ühenduses – oli peamine faktor, mis põhjustes liigse tootmisvõimsuse ühenduses. Pealegi ei ole hageja esitanud ühtegi allikat, mis oleks komisjonile vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel kättesaadav olnud ja mis tõendaks ühendusevälise turuväljundite kiiret ja tõenäolist suurenemist. Seega ei ole komisjon teinud ilmset hindamisviga, kui nentis, et ühenduses liigselt toodetud koguseid ei ole võimalik lähitulevikus ühendusevälistel turgudel müüa.

144 Kolmandaks väidab hageja, et vanade või vähem soodsates geograafilistes piirkondades asuvate tehaste hiljuti toimunud või kavandatava sulgemise tõttu liigne tootmismaht kaob, nii et ühenduse toodangule on võimalik leida tavapäraseid turuväljundeid.

145 Selles osas tuleb üksnes märkida, et vastavalt komisjoni poolt vaidlustatud otsuses väljendatud seisukohale ja G. 2006. aasta juulikuu aruandele oli liigne tootmisvõimsus peamiseks põhjuseks, miks suleti ühenduses aastatel 2005 ja 2006 lõplikult terve rida tehaseid, kuna see tõi kaasa linnasehinna languse niisugusele tasemele, et teatud tehastes ei olnud toomine enam kasumlik. Fakt, et paljud tehased olid sunnitud toomise lõpetama, üksnes kinnitab komisjoni järeldust tavapäraste turuväljundite puudumise kohta. Samuti tähendab hageja väide, et karmistunud konkurentsi tõttu on tõenäoline, et lõplik sulgemine ootab ka mõningaid teisi tehaseid, sisuliselt seda, et paljud ühenduse linnasetootjad ei saa oma toodangut kasumlikult müüa, mis tegelikult viitab tavapäraste turuväljundite puudumisele.

146 Kõiki eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb järeldada, et komisjon on kohaldanud suuniseid nõuetekohaselt ja ei ole liigse tootmisvõimsuse uurimisel teinud ilmset hindamisviga. Seega tuleb teise väite esimene ja kolmas osa tagasi lükata.

Teise väite neljas osa, mille kohaselt ei ole arvesse võetud sündmusi, mis toimusid abi andmise otsuse vastuvõtmise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahelisel ajal

Poolte argumendid

147 Hageja heidab komisjonile ette, et viimati nimetatu on tuginenud ainuüksi aastal 2003 koostatud tegevuskavale, mis kujutab endast üksnes kavandatava tegevuse programmi, ilma et oleks hinnanud selle kava koostamise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahel tegelikult toimunut. Kohtupraktikale viidates väidab hageja, et komisjon peaks arvesse võtma kõnealuse sektori tegelikke arenguid eeldatava abi väljamaksmise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahelisel ajal. Hageja on seisukohal, et komisjon ei tohi piirduda ainult liikmesriikide ja teiste menetlusosaliste poolt talle esitatud andmetega, vaid peab ühtlasi arvesse võtma avalikkusele kättesaadavat teavet.

148 Seonduvalt tehase täies ulatuses kasutuselevõtmise kuupäevaga heidab hageja komisjonile ette seda, et komisjon on nentinud, et see toimus 2005. aasta aprillis. Ta vaidlustab asjaolu, et komisjon jõudis niisugusele järeldusele Internetist leitud andmete põhjal, st allikate alusel, mida ei ole esitanud hageja, ilma et oleks nende kontrollimiseks pöördunud hageja või Madalamaade valitsuse poole, kuigi komisjoni käsutuses oli ka muud Internetist pärinevat teavet, mis komisjoni poolt sellisena esitatud fakte ei toeta. Hageja leiab, et Bavaria 2005. aasta aastaaruandest, millele komisjon on samuti viidanud, nähtub, et Eemshaveni linnasetootmistehas võeti minimaalse tootmismahuga kasutusse alles 2005. aasta detsembris ning tehas avati ametlikult 2006. aasta juunis.

149 Madalmaade Kuningriik ei ole sellega seonduvalt argumente esitanud.

150 Komisjon ei nõustu hageja argumentidega.

Esimese Astme Kohtu hinnang

151 Esmalt on oluline meenutada, et kui liikmesriik soovib, et uus abi erandina asutamislepingus sätestatust heaks kiidetaks, peab ta EÜ artiklis 10 ette nähtud koostöökohustuse raames esitama komisjonile kogu niisuguse teabe, mis võimaldaks nimetatud institutsioonil kontrollida, kas tingimused tema poolt taotletud erandi kohaldamiseks on täidetud (vt Esimese Astme Kohtu 15. juuni 2005. aasta otsus kohtuasjas T-171/02: Regione autonoma della Sardegna *vs.* komisjon, EKL 2005, lk II-2123, punkt 129, ja eespool punktis 92 viidatud kohtuotsus Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke *vs.* komisjon, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

152 Komisjonile ei saa ette heita seda, et ta ei ole arvesse võtnud teavet, mida oleks võidud talle haldusmenetluses esitada, kuid mida siiski ei esitatud, kuna komisjon ei ole kohustatud omal algatusel ja oletustele tuginedes uurima, milline on see teave, mida talle võidakse esitada (Euroopa Kohtu 2. aprilli 1998. aasta otsus kohtuasjas C-367/95 P: komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, EKL 1998, lk I-1719, punkt 60, ja eespool punktis 54 viidatud kohtuotsus Ter Lembeek *vs*. komisjon, punkt 83).

153 Seega ei saa toetada hageja etteheidet, mille kohaselt komisjon ei ole võtnud arvesse väidetavalt avalikkusele kättesaadavat teavet, mida talle haldusmenetluse raames ei esitatud.

154 Pealegi, hageja argument, mille kohaselt on vaidlustatud otsuses Eemshaveni tehase kasutussevõtmise alguskuupäevana ära toodud vale kuupäev, ei mõjuta kuidagi vaidlustatud otsuse õiguspärasust. Vaidlustatud otsuse aluseks on asjaolu, et ühenduse ja ülemaailmset linnaseturgu iseloomustab liigne tootmisvõimsus ja seal puuduvad

tavapärased turuväljundid, st selle aluseks on olukord aastatel 2005 ja 2006, mille muutumist järgnevate aastate jooksul ei saa vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel komisjoni käsutuses olevate materjalide põhjal järeldada. Eemshaveni tehas pidi kõigi vaidlustatud otsuses mainitud ja hageja nimetatud allikate kohaselt avatama sel perioodil, mida iseloomustas liigne tootmisvõimsus ja tavapäraste turuväljundite puudumine.

155 Seega tuleb teise väite neljas osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Teise väite teine osa, mille kohaselt ei ole adekvaatselt kaalutud kõnesoleva abi positiivseid tagajärgi ja selle abi mõju ühendusesisestele kaubandustingimustele

Poolte argumendid

156 Hageja heidab komisjonile ette sisuliselt seda, et viimati nimetatu ei ole vaidlustatud otsuses kaalunud ühelt poolt toetuse positiivseid tagajärgi ja teiselt poolt selle võimalikku negatiivset mõju kaubandustingimustele ühenduses, st et komisjon on tõlgendanud ja kohaldanud EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c ebaõigesti. Hageja väidab, et kõnealune investeering avaldas olulist positiivset mõju ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamisele, eelkõige maaelu arendamisele ning ühenduse tegevusele piirkondliku arengu ja ühtekuuluvuse alal.

157 Hageja leiab, et komisjonil ei ole võimalik väita, et ta on – pärast suuniste vastuvõtmist – loobunud hindamispädevuse kasutamisest ning seega ei ole tal vabadust hindamise raames kõnealuse abi positiivset mõju kaaluda. Hageja on seisukohal, et suuniste

põhinemine EÜ artikli 87 lõikel 3 tähendab nimelt seda, et komisjonil ei ole õigust piirata oma kaalutluspädevust ega sellest loobuda. Ta järeldab sellest, et suuniste punkti 4.2.5 tõlgendamisel tuleb arvestada asutamislepingus kehtestatud kriteeriumi, st kas kaubandustingimusi on ühiste huvidega vastuolus oleval moel mõjutatud. Ta märgib, et komisjon ei ole hinnanud, kas see aspekt on kavandatud toetusega antavaid eeliseid arvestades tegelikult vastuolus ühiste huvidega EÜ artikli 87 lõike 3 mõttes.

158 Hageja leiab, et kehtival kujul suunised annavad komisjonile vajaliku kaalutlusruumi, et viimati nimetatu saaks nõuetekohaselt kaaluda toetusega antud eeliseid ja selle eeldatavat mõju konkurentsile. Viidates kohtujurist M. Alberi ettepanekule kohtuasjas C-204/97: Portugal *vs.* komisjon, milles Euroopa Kohus tegi otsuse 3. mail 2001 (EKL 2001, lk I-3177, punkt 46), leiab hageja, et kui see nii ei oleks, ei oleks suuniste puhul täidetud EÜ artikli 87 lõike 3 kohaselt nõutud tingimus, nimelt nõue kaaluda abi positiivset ja selle väidetavalt negatiivset mõju, ning et tugineda oleks tulnud otse EÜ artikli 87 lõikele 3. Hageja väidab, et igal juhul on komisjon kohaldanud ebaõigesti kriteeriumeid, mis tema enda poolt vastu võetud suuniste kohaselt olid talle kohustuslikud.

159 Hageja väidab, et kõnesoleva toetuse eesmärk oli ühelt poolt hüvitada kõrgemad kulud seoses sellega, et linnasetootmistehas rajatakse pigem Eemshavenisse kui mõnda teise tema poolt valitud Madalmaade piirkonda, ning teiseks mõjutada hagejat rajama tehast piirkonda, mille majandus areneb. Ta väidab, et igasuguseid toetuse abil saadud konkurentsieeliseid neutraliseeris tema poolt kantud kõrgemad kulud ning et tegelikult oli suur osa toetusest vajalik selleks, et hageja saaks olla konkurentidega võrdne. Hageja leiab, et ta panustas kõnealuse investeeringuga aktiivselt ühe õlleodrakasvatuspiirkonna arengusse Madalmaade põhjaosas, mis loob uusi olulisi väljavaateid selle piirkonna teraviljakasvatajatele ja aitab kaasa linnasetootmise moderniseerimise protsessile, asendades mandril paiknevad ebaefektiivsed tehased kaasaegsete tehastega, mille toodang on suunatud kolmandatele riikidele väljaspool ühendust.

160 Hageja väidab, et tänu toetusele võeti kasutusele uus, tulevikule orienteeritud tehnoloogia, mis võimaldab järgida kõrgemaid tervise- ja keskkonnastandardeid ja parandada linnasetoodangu kvaliteeti ning selle tulemusena toota kõrgeima kvaliteediga õlut. Seega oli investeeringu mõju ühenduse konkurentsivõimele eksporditurul ja ühenduse linnaseturu olemasolevale ja eeldatavale toodangule pigem positiivne kui negatiivne.

161 Hageja viitab suuniste punktile 1.6, mis näeb ette liikmesriikide poolt riigiabi üle teostatava kontrolli ja ühenduse poolt maaelu arengupoliitika raames võetud meetmete sidususe nõude. Nõukogu 17. mai 1999. aasta määruse (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 160, lk 80; ELT eriväljaanne 3/25, lk 391) artikkel 25 näeb ette, et investeeringutoetus, mis on mõeldud põllumajandustoodete töötlemiseks, aitab kaasa ühenduse maaelu arendamise poliitika eesmärkide saavutamisele.

162 Madalmaade Kuningriik on seisukohal, et komisjon ei ole arvestanud asjaolu, et kõnesolev projekt täidab just nimelt maapiirkondade arendamisega seotud poliitika üldisi eesmärke. Ta lisab, et projekt näeb ette põllumajandussektori toetamist Madalmaade põhjaosas eelkõige seeläbi, et toetab peedikasvatuse asemel muude kultuuride kasvatamist. Ta leiab, et komisjon ei pea toetusele hinnangu andmisel arvestama mitte üksnes suuniste punkti 4.2.5, vaid ka uurima, kas „abi ei mõjuta ebasoovitavalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega". Viidates eespool punktis 63 viidatud kohtuotsusele Alzetta jt *vs.* komisjon väidab hageja, et komisjon peab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c alusel läbiviidava uurimise puhul kaaluma asjassepuutuva abi positiivset mõju ja selle negatiivset mõju kaubandustingimustele ning kahjustamata konkurentsiolukorra säilimisele. Ta järeldab sellest, et komisjon peab EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c arvestama ka juhul, kui ta on põllumajandussektori abi valdkonnas suunistega oma hindamispädevust piiranud.

163 Madalmaade Kuningriik märgib, et komisjon peab järgima EÜ artikli 87 ja EÜ artikli 88 ning muude asutamislepingu sätete sidususe nõuet (Euroopa Kohtu 14. aprilli 2005. aasta otsus kohtuasjas C-110/03: Belgia *vs.* komisjon, EKL 2005, lk I-2801,

punkt 64). Üks neist „muudest asutamislepingu sätetest" on EÜ artikkel 158, mis sätestab, et ühendus taotleb eri regioonide arengutaseme vaheliste erinevuste vähendamist ja mahajäämuse vähendamist kõige ebasoodsamates piirkondades ja saartel, sh maapiirkondades. Seega peab komisjon hoolitsema selle eest, et tagada abipoliitika ja ühenduse poolt piirkondadevaheliste erinevuste vähendamiseks võetavate meetmete sidusus.

164 Madalmaade Kuningriik väidab, et abi andmine sedavõrd uuenduslikule rajatisele kuulub Lissaboni Euroopa Ülemkogul seatud eesmärkide alla, milleks on tagada, et Euroopa Liidu majandus muutuks aastaks 2010 kõige konkurentsivõimelisemaks ja dünaamilisemaks maailmas. Ta heidab komisjonile ette, et viimati nimetatu ei ole vaidlustatud otsuses seda sisulise tähtsusega punkti maininud.

165 Komisjon vaidlustab hageja ja Madalmaade Kuningriigi argumendid.

Esimese Astme Kohtu hinnang

166 Kõigepealt tuleb meenutada, et vaidlustatud otsus võeti vastu nii EÜ artikli 87 lõiget 1 ja 3 kui suuniste, konkreetsemalt selle punkti 4.2 alusel, mille eesmärk on kehtestada üksikasjalikumad eeskirjad nende asutamislepingu artiklite rakendamiseks „põllumajandustoodete töötlemiseks ja turustamiseks antud investeerimisabi" valdkonnas.

167 Kui komisjon on suunised vastu võtnud, on need talle kohustuslikud (eespool punktis 135 viidatud kohtuotsus Deufil *vs*. komisjon, punkt 22, ja eespool punktis 151 viidatud kohtuotsus Regione autonoma della Sardegna *vs*. komisjon, punkt 95). Seega peab ühenduste kohus kontrollima, et komisjon oleks järginud eeskirju, mida ta ise endale on kehtestanud (Esimese Astme Kohtu 30. jaanuari 2002. aasta otsus kohtuasjas T-35/99: Keller ja Keller Meccanica *vs.* komisjon, EKL 2002, lk II-261, punkt 77, ja eespool punktis 151 viidatud kohtuotsus Regione autonoma della Sardegna *vs.* komisjon, punkt 96).

168 Esiteks tuleb märkida, et hageja on menetlusse astuja seisukohtade peale esitatud märkustes sõnaselgelt öelnud, et ta ei vaidlusta ei suuniste siduvust ega nende kooskõla EÜ asutamislepingu sätetega.

169 Suuniste punkti 3.7 kohaselt „kuna vähemarenenud piirkondade toetamiseks mõeldud abimeetmete uurimisel tuleb arvesse võtta põllumajandusliku tootmise spetsiifilisi tingimusi, ei kohaldata põllumajandussektorile komisjoni suuniseid siseriiklike piirkondadele mõeldud abimeetmete kohta [;] osas, milles suunised on põllumajandussektorile kohaldatavad, on suunistes arvestatud regionaalpoliitika kaalutlusi". Järelikult saab kõnesoleva abimeetme positiivset mõju võtta arvesse üksnes suunistes kehtestatud kriteeriumite kohaldamise raames.

170 Tuleb meenutada, et suuniste punkt 4.2.5 sätestab, et „on keelatud anda toetust juhul, kui ei ole piisavalt tõendeid kõnealuste toodete tavapäraste turuväljundite olemasolu kohta".

171 Seega oleks komisjon pidanud pärast seda, kui oli tuvastanud, et kõnesolev abi kuulub suuniste kohaldamisalasse, kõigepealt uurima, kas on piisavalt tõendeid kõnealuste toodete tavapäraste turustamisvõimaluste kohta.

172 Kuna käesoleval juhul ei olnud see eeltingimus täidetud, ei oleks komisjon saanud vaidlusalust abi heaks kiita selle eesmärkidest ja võimalikust positiivsest mõjust lähtudes, ilma et ta oleks rikkunud tema enda kehtestatud suuniseid ning ühtlasi eespool punktis 167 viidatud kohtupraktikas välja toodud põhimõtteid, ja seega oli nimetatud eesmärkide ja positiivse mõju uurimine oli liigne.

173 Teiseks ei saa pidada vastuvõetavaks hageja väidet, et suuniste kohaldamata jätmise ja EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c otsese kohaldamise puhul oleks arvesse võetud vaidlusaluse abi eesmärke ja positiivset mõju.

174 Eespool punktis 167 viidatud kohtuotsuse Deufil *vs*. komisjon (punkt 18) kohaselt annab EÜ artikli 87 lõige 3 komisjonile kaalutluspädevuse, mille kasutamisel tuleb anda majanduslikke ja sotsiaalseid hinnanguid ühenduse kontekstist lähtuvalt. Euroopa Kohus on selles kohtuotsuses väljendanud seisukohta, et komisjon ei ole ületanud talle kuuluva kaalutlusõiguse piire, kui järeldas, et niisuguse investeerimisabi andmine, mis suurendab tootmisvõimsust sektoris, mille tootmismaht on juba niigi ülemäära suur, on vastuolus ühiste huvidega ning et niisugune abi ei aita kaasa asjassepuutuva piirkonna majanduslikule arengule.

175 Pealegi ei ole Euroopa Kohus pidanud kaheldavaks komisjoni otsuse aluseks olnud majanduslikke kaalutlusi, mida on mainitud eespool punktis 167 viidatud kohtuotsuse Deufil *vs.* komisjon punktis 16, mille kohaselt „arvestades […] liigset tootmisvõimsust, kahjustab igasugune nende toodete tootja investeerimiskulude kunstlik vähendamine teiste tootjate konkurentsiolukorda ning kui selle tulemuseks on toodangu suurenemine, viib see tootmisvõimsuse rakendusmäära vähenemiseni ja toob kaasa hinnalanguse [;] seega mõjutab kõnealune abi vaieldamatult kaubavahetust ühiste huvidega vastuolus oleval moel [EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c mõttes].”

176 Seega tuleb märkida, et suuniste punktis 4.2.5 nimetatud kriteerium, mille kohaselt on keelatud anda toetust juhul, kui ei ole piisavalt tõendeid kõnealuste toodete tavapäraste turuväljundite olemasolu kohta, peegeldab EÜ artikli 87 lõike 3 punktist c tulenevat tingimust, mille kohaselt ei saa ühisturuga kokkusobivaks pidada abi, mis mõjutab kaubandustingimusi ühiste huvidega vastuolus oleval määral.

177 Eeltoodut arvestades tuleb asuda seisukohale, et komisjon ei ole rikkunud EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, kui tugines vaidlustatud otsuse vastuvõtmisel liigsele tootmisvõimsusele ühenduses ja asjaolule, et tavapäraste turuväljundite olemasolu ei olnud tõendatud, uurimata kõnesoleva abi eesmärke ja positiivset mõju asjassepuutuvale piirkonnale.

178 Seda järeldust ei sea kahtluse alla hageja argument, mille kohaselt hüvitati vaidlusaluse abiga üksnes Eemshaveni piirkonna majanduslike tingimuste ebasoodsust võrreldes Terneuzeni piirkonnaga (Madalmaad), mida hageja oleks eelistanud juhul, kui abi ei oleks antud.

179 Selles osas tuleb märkida, et abi saanud ettevõtjatel on põhimõtteliselt võimalik tugineda õiguspärasele ootusele abi seaduslikkuse osas vaid juhul, kui komisjon on andnud abile heakskiidu EÜ artiklis 88 ette nähtud korra kohaselt (vt Euroopa Kohtu 11. novembri 2004. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-183/02 P ja C-187/02 P: Demesa ja Territorio Histórico de Álava *vs.* komisjon, EKL 2004, lk I-10609, punktid 44 ja 45 ning seal viidatud kohtupraktika, ja 15. detsembri 2005. aasta otsus kohtuasjas C-148/04: Unicredito Italiano, EKL 2005, lk I-11137, punkt 104). Kui niisugust õiguspärasele ootusele tuginemise võimalust ei ole, kaasnevad riigi abimeetmete ühendusepoolse kontrolli vaatepunktist mis tahes äriotsusega, mis on tehtud lootuses, et saadakse abi, mida komisjon ei ole heaks kiitnud, abi taotleva ettevõtja majandustegevusega seonduvad riskid, nii et komisjon ei pea läbiviidava uurimise käigus niisuguse otsuse vastuvõtmise tõttu tekkinud võimalikku kahju arvesse võtma.

180 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb ka teise väite teine osa ja seega teine väide tervikuna tagasi lükata.

Neljanda väite teine osa, mille kohaselt on vaidlustatud otsus EÜ artikli 87 lõike 3 kohaldamise osas ebapiisavalt põhjendatud

181 Hageja, keda toetab Madalmaade Kuningriik, on seisukohal, et kuna vaidlustatud otsuses ei ole ära näidatud, milliste arvutuste tulemusena on saadud otsuses nimetatud linnaseturu liigne toomismaht, siis on võimatu kontrollida, kas ühenduse linnaseturul esines ka tegelikult liigne tootmisvõimsus ja mil määral kõnealune investeering seda olukorda mõjutas. Hageja järeldab sellest, et vaidlustatud otsus ei ole nõuetekohaselt põhjendatud ning seeläbi on komisjon rikkunud EÜ artiklis 253 ette nähtud põhjendamiskohustust.

182 Komisjon ei nõustus hageja argumentidega.

183 Selles osas piisab, kui märkida, et nagu eespool punktist 106 nähtub, on komisjon – vastupidi hageja poolt väidetule – märkinud ära allikad, kust pärinevad uuritaval perioodil ühenduse linnaseturul esinenud liigset tootmisvõimsust puudutavad arvandmed.

184 Seega tuleb ka neljanda väite teine osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

Kolmas väide, mis tugineb hea halduse põhimõtte rikkumisele

Poolte argumendid

185 Hageja heidab komisjonile ette seda, et viimati nimetatu ei ole uurinud nõuetekohaselt kõiki kõnesoleva toetuse andmisega seonduvaid aspekte, sh abi andmise otsuse tegemise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahele jäänud arenguid ja sündmusi. Hageja leiab kohtupraktikast lähtudes, et infot ei ole kohustatud esitama mitte üksnes liikmesriik või teised menetlusosalised, vaid et komisjon peab uurima ka avalikkusele kättesaadavat teavet.

186 Hageja väitel põhineb vaidlustatud otsus põhiliselt arvandmetel, mida on tootmisvõimsust puudutavas osas esitanud Euromalt, st niisuguseid hageja konkurente esindav huvigrupp, kel on kaubanduslik huvi seista vastu hageja tootmisüksuste moderniseerimisele. Ta nendib, et teatud hulk linnasetootjate siseriiklikke ühendusi toetasid Euromalti andmeid, kuid need ühendused ei ole selgitanud, kuidas on nende poolt tootmisvõimsuse kohta esitatud andmed saadud, või on viidanud Euromalti 3. augusti 2005. aasta kirjas ära toodud arvandmetele. Hageja heidab komisjonile ette, et viimati nimetatu ei ole arvestanud RM Internationali, H. M. G ja Rabobanki koostatud aruandeid linnaseturu olukorra kohta, mis kinnitavad, et ühenduse linnasesektoris toimuvad kiired struktuurilised muutused ning et linnasepakkumise ja -nõudluse tasakaal saavutatakse ühenduses aastaks 2006.

187 Hageja leiab, et nõuetekohaselt ei ole uuritud argumente, mis puudutavad toetuse positiivset mõju, kuna see aitab kaasa ühenduse ühise põllumajanduspoliitika eesmärkide saavutamisele, eelkõige maaelu arendamise poliitikale, ning toetab ühenduse tegevust piirkondliku arengu ja ühtekuuluvuse ala.

188 Hageja toob nõuetekohase uurimise läbi viimata jätmisega seonduvate argumentide toetuseks näite, et komisjon on Eemshaveni tehase kasutussevõtmise kuupäeva kindlaksmääramisel tuginenud teabele, mis pärineb Internetist ning allikatest, mis ei pärine hagejalt, ilma et oleks hagejale või Madalmaade valitsusele andmete kontrollimiseks järelepärimisi teinud.

189 Hageja järeldab sellest, et komisjon on rikkunud kohustust uurida käesoleva kohtuasja kõiki asjassepuutuvaid aspekte hoolikalt ja erapooletult ning et ta oleks pidanud läbi viima põhjalikuma ja hoolikama uurimise.

190 Madalmaade Kuningriik ei ole selle kohta argumente esitanud.

191 Komisjon vaidlustab hageja argumendid.

Esimese Astme Kohtu hinnang

192 Hageja heidab käesoleva väitega komisjonile ette sisuliselt seda, et viimati nimetatu on rikkunud hea halduse põhimõtet selles osas, et oleks pidanud käesoleva kohtuasja kõiki asjassepuutuvaid aspekte uurima hoolikalt ja erapooletult.

193 Tõendamiskoormisega seoses tuleb kõigepealt meenutada, et asjassepuutuv liikmesriik peab esitama kogu niisuguse teabe, mis võimaldaks komisjonil kontrollida, kas erandi

kohaldamise tingimused on täidetud ning et komisjon ei ole kohustatud omal algatusel ja oletustele tuginedes uurima, milline on see teave, mida talle võidaks esitada (vt eespool punkt 152).

194 Siit järeldub, et – nagu eespool punktis 153 juba märgitud – toetada ei saa hageja argumenti, mille kohaselt oleks komisjon pidanud arvestama avalikkusele kättesaadavat teavet. Pealegi ei ole hageja konkreetselt märkinud seda, milline on see teave, mis on avalikkusele kättesaadav ning mida komisjon oleks pidanud arvesse võtma.

195 Mis puudutab hea halduse põhimõtet riigiabi valdkonnas, siis väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et selle põhimõtte kohaselt on nõutav, et komisjon peab kõnesolevat meedet uurima hoolikalt ja erapooletult. Et omada otsuse vastuvõtmisel asjassepuutuvatest faktidest täit ülevaadet, peab komisjon seega püüdma välja selgitada kõikvõimalikud vaatenurgad, pöördudes vajaduse korral teabe saamiseks abisaajate poole (vt selle kohta eespool punktis 152 viidatud kohtuotsus komisjon *vs.* Sytraval ja Brink's France, punkt 62, ja Esimese Astme Kohtu 8. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas T-198/01: Technische Glaswerke Ilmenau *vs.* komisjon, EKL 2004, lk II-2717, punkt 80).

196 Käesolevas asjas nähtub eeltoodud kaalutlustest, et komisjon on kõnealust meedet uurinud hoolikalt ja erapooletult. Nagu teise väite analüüsist nähtub, on komisjon kogu menetluse vältel aktiivselt tõendeid kogunud ja hinnanud ning korraldanud kohtumisi H. M. G–ga.

197 Mis puudutab hageja argumenti, mille kohaselt komisjon ei ole nõuetekohaselt uurinud abi andmise otsuse tegemise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahel toimunud arenguid ja sündmusi, siis tuleb üksnes märkida, et see väide on faktiliselt põhjendamatu (vt eespool punkt 116 jj).

198 Mis puudutab Euromalti esitatud arvandmete usaldusväärsust ja seda, et väidetavalt ei ole arvestanud RM Internationali, H. M. G ja Rabobanki koostatud aruandeid linnaseturu olukorra kohta, siis viitab Esimese Astme Kohus teise väite esimest ja kolmandat osa puudutavale analüüsile. Sellest nähtub selgelt, et komisjon on võtnud nõuetekohaselt arvesse erinevaid allikaid, mis talle vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel kättesaadavad olid, ning et mitte ükski sisuline järeldus, mis omaks tähtsust vaidlustatud otsuse seaduslikkuse hindamise seisukohast, ei põhine ainult Euromalti esitatud andmetel, nii et Esimese Astme Kohtul puudub vajadus uurida nimetatud ühenduselt pärinevate dokumentide objektiivsust. Ühtlasi tuleb meenutada, et hageja ei ole esitanud ühtki dokumenti, mis oleks komisjonile vaidlustatud otsuse vastuvõtmise hetkel kättesaadav olnud, mis oleks selles esitatud järeldused ümber lükanud.

199 Mis puudutab argumenti, et nõuetekohaselt ei ole uuritud toetuse positiivset mõju ja et Eemshaveni tehase kasutuselevõtmise kuupäeva väljaselgitamine ei olnud nõuetekohane, siis teise väite teise ja neljanda osa uurimine näitas selgelt, et need asjaolud ei oma abi ühisturuga kokkusobivuse hindamise seisukohast mitte mingisugust erilist tähtsust, nii et komisjonil puudus kohustus selles osas põhjalikumat uurimist läbi viia.

200 Lähtudes eeltoodud põhjendustest tervikuna tuleb kolmas väide, mis tugineb hea halduse põhimõtte rikkumisele, põhjendamatuse tõttu tagasi lükata, ning samuti tuleb hagi tervikuna jätta rahuldamata.

Kohtukulud

201 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt komisjoni nõudele välja mõista hagejalt. Kodukorra artikli 87 lõike 4 esimese lõigu alusel kannavad menetlusse astunud liikmesriigid ise oma kohtukulud. Seega kannab Madalmaade Kuningriik oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista komisjoni kohtukulud välja Holland Malt BV–lt, kes ühtlasi kannab ise enda kohtukulud.

3. Madalmaade Kuningriik kannab ise oma kohtukulud.

Czúcz Labucka Soldevila Fragoso

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 9. septembril 2009 Luxembourgis.

Allkirjad

Sisukord

Vaidluse taust . . . . . II - 3319

Menetlus ja poolte nõuded . . . . . II - 3321

Õiguslik käsitlus . . . . . II - 3323

Esimene väide, mis tugineb EÜ artikli 87 lõike 1 rikkumisele, ja neljanda väite esimene osa, mille kohaselt on kõnealuse meetme riigiabina kvalifitseerimise osas rikutud põhjendamiskohustust . . . . . II - 3323

Poolte argumendid . . . . . II - 3323

Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 3326

Esimese väite vastuvõetavus . . . . . II - 3326

EÜ artikli 87 lõike 1 rikkumine . . . . . II - 3327

Vaidlustatud otsuse põhjendused, mis puudutavad ühendusesisese kaubanduse ja konkurentsi mõjutamist . . . . . II - 3334

Teine väide, mille kohaselt on rikutud EÜ artikli 87 lõike 3 punkti c, ja neljanda väite teine osa, mis puudutab selle ebapiisavat põhjendamist . . . . . II - 3337

Esimene ja kolmas osa, mis tuginevad vastavalt suuniste ebaõigele tõlgendamisele ja kohaldamisele ning üleliigset võimsust puudutavale hindamisveale . . . . . II - 3338

Poolte argumendid . . . . . II - 3338

Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 3343

– Liigne tootmisvõimsus linnaseturul . . . . . II - 3347

– Tavapäraste turuväljundite puudumine . . . . . II - 3353

Teise väite neljas osa, mille kohaselt ei ole arvesse võetud sündmusi, mis toimusid abi andmise otsuse vastuvõtmise ja vaidlustatud otsuse vastuvõtmise vahelisel ajal . . . . II - 3359

Poolte argumendid . . . . . II - 3359

Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 3360

Teise väite teine osa, mille kohaselt ei ole adekvaatselt kaalutud kõnesoleva abi positiivseid tagajärgi ja selle abi mõju ühendusesisestele kaubandustingimustele . . . . II - 3361

Poolte argumendid . . . . . II - 3361

Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 3364

Neljanda väite teine osa, mille kohaselt on vaidlustatud otsus EÜ artikli 87 lõike 3 kohaldamise osas ebapiisavalt põhjendatud . . . . . II - 3368

Kolmas väide, mis tugineb hea halduse põhimõtte rikkumisele . . . . . II - 3369

Poolte argumendid . . . . . II - 3369

Esimese Astme Kohtu hinnang . . . . . II - 3370

Kohtukulud . . . . . II - 3373